

Apollo's kermis-gift aan de Haagsche vermaaks-gesinde jeugd

<https://hdl.handle.net/1874/42436>

A P O L L O ' S
K E R M I S - G I F T .

E E R S T E D E E L .

L

L^{XVII}

a 86

VERKLARING

VAN DE

TYTEL-PRENT.

DE blinde Apollo op den Wagen voort gedragen
Van Paphos Koningin : bestuurd door God Cupied :
Deeld beden aan de Jeugd van 't kistig 's Gravenhagen
Een deel Gezangen uyt : en Bagchus in 't verschieft
Kweekt Min en Digtvuur aan , men hoord de Jonge-
lingen
En Nymphen (die vol drift rykbalsden naar die Blaan)
De zoetheyd van de Min met luyder Keelen Singen ,
En doet een ander weer met vreugd ten Reye gaan ,
Op 't Streelend Maat-Gezang , en 't klinken van de
Snaren
Dat yders Hart verrukt. Des roept men uyt vol
Vreugd,
Ey Phobus Dicht'ren God, ey kom zo alle Jaren ,
En schenk dan weer op nieuws waf aan de Haagsche
Jeugd.

Instituut De Vooyt
voor Nederlandse Taal-
en Letterkunde aan de
Rijksuniversiteit te Utrecht

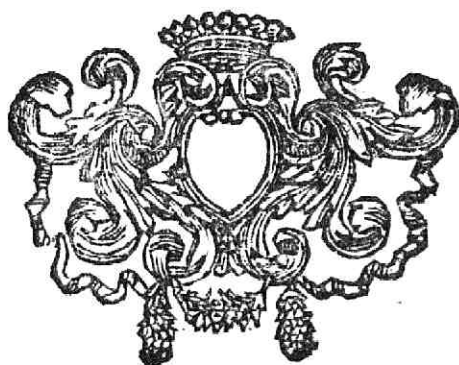

APOLLOS KERMIS-GIFT. I DEEL.

APOLLO'S
KERMIS-GIFT

AAN DE
HAAGSCHE
VERMAAKS-GESINDE
JEUGD.

EERSTE DEEL.

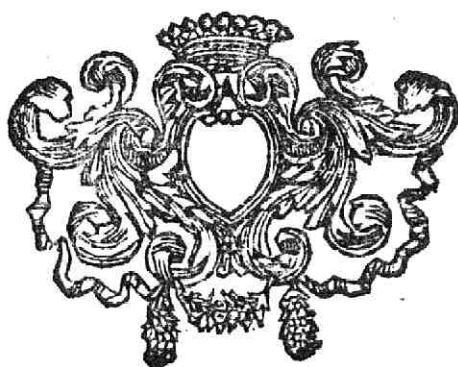
TE DORDRECHT

Gedrukt by HENDRIK WALPOT, Boek-
verkooper over 't Stadhuis,

APOLLO'S
KERMIS-GIFT

AAN DE
HAAGSCHE
VERMAAKS-GESINDE
JEUGD.

EERSTE DEEL.

TE DORDRECHT

Gedrukt by HENDRIK WALPOT, Boek-
verkooper over 't Stadhuis,

zekerlyk, in verscheyde voorvallende gelegentheden, die ik hier om reden (my hier toe moveerende) niet wil aanbelen, zult ondervonden hebben: dog aan Uw: goedheyd en inschikkelykheyd denkende, zo verzeker ik my (ten minsten ik verhoop) Uwe Gunst en Genade.

Maar schoon Uw: goedheyd zig also ver over my uitstreckte, dat zy my deze misslag vergaf; zo gevoelik my echter andermaal aangespoort om voor Uw: op myn bloote mergepypen neder te vallen, en ootmoedig vergeving te bidden, voor een misslag van vry wat meerder gewigt: namentlyk, over de al te groote vrymoedigheyd, die ik gebruik van dit gering werk Uw: toe te eygenen; Waarlyk een zaak waar over ik my zeer genootsaakt vind, om Uw: te bidden dezelve met een gunstlig, en geen gestreng Oog te beschouwen; want het is zeker, en ik gevoel'er my van overtuigt, een al te slegten stuk Werk, (Heeren Autheurs verschoont nu dat ik uw werk een weynig declineer) om aan zulke waardige Personagies opgedragen te werden. 't Is welwaar dat indien je niet zo Cato's gezint zyt als Juffr. Triumphant, gy 'er wel iets in zult vinden, dat na Uw: genoeg zal zyn, en in staat om Uw: eenigfints te vermaken, en zeker waar het anders had ik reden om meer te klagen, dan gy de * Kanarivogel hoort doen in zyn kouw; en dat ik reden heb van zulks te gelooven, blykt; want dat nieuw is, is aardig; dat aardig is, vermaakt: Ergo, vermaakt het nieuws. Dat Argument sult Gyl: immers voor onwrikbaar agten, en buyten dat hebben my deze redenen tot het nemen dezer vrymoedigheyd aangeset; namenslyk, dat ik verscheyde malen op Bruiloften zynde, niet zelden heb hooren zugten en klagen, dat men geen een fraay deuntje had, gevoeglyk op zoo een plaats buiten die ouwerwetse, welke nog beugden van de tyden van Maarten van Rossen, en die zoo doodgezongen zyn, dat men'er eer by zou in slaap vallen, als door vermaakt

wer-

* Zie pag. 19.

werden; En wat heeft het my mede in particuliere Ge-
 fellschappen niet wel verdrooten, dat men zig daar altoos
 moest behelpen met die barmhertige Straat-deunen, die
 van Jan Rap en zyn Maat dagelyks langs Straat gebulkt
 werden: gebeurden 't nu en dan al eens, dat'er hier of
 daar een uit een boek of een gat te voorschyn quam sprin-
 gen, die eens wat nieuws op bazuinde, dat wierd dan
 aanstonds begeert, maar dikwils niet verkregen; om dat
 den Eygenaar te traag was het voor andren uit te schry-
 ven, en te wantrouwig, om het in eens anders handen
 te laten komen, als die het oude Spreekwoord wel wist,
 weest trouw en vertrouwt niemand; en waarlyk met de-
 zelve Misdaad ben ik dikwils mede beebt geweest, wyl
 my de Experientie meer als eens geleert heeft, dat die
 ligt geloofst ligt bedroogen wert: want, hoe menigmaal
 ben ik den een en den ander niet wel te hulp gekomen in
 het leenen van nieuwe, en by hun nooit geboorde Gesan-
 gen? die ik tot beden toe nog uit hunne handen ben te rug
 wagtende, niet tegenstaande ik hun reeds menigvuldig-
 maal om restitutie der zelve heb aangesproken, om
 daar mede ook dit Werkje te verryken, dog ik ben tot
 myn leedwezen tot nog toe gepaayt geworden met uitstel
 op uitstel; zo dat Uwl: zig met deze weynige zullen ge-
 lieven te Contenteren; waar onder 'er myns wetens geen
 zyn, die oit te voren het ligt gezien hebben, en alle van
 't beste soort zyn; schoon ik Uwl: by deze verklaar dat
 ik het grootste gedeelte zelf nog niet gelezen en heb;
 niet te min verzeker ik Uwl: van hun Deugt, waarom ik
 my des te meer met Uwl: Gunst vleyende ben, en weest
 verzekert dat indien ik bemerk, dat deze verzameling
 na Uwl: genoeg is ('t welk ik zal afmeten, na mate
 van het Debit dat den Drukker van dezelve zal hebben)
 ik ligt in 't korte met een heel Foliant Uwl: zal komen
 begroeten: En ten dien eynde versoek ik aan al de gene
 die deze zulle zien ofte hooren lezen, zo'er onder hun
 eenige fraje Gezangen zyn berustende, dat zy den Druk-

ker de zelve (mits van te voren noit gedrukt) gelieveſt
 toe te zenden, en alzo tot Completering van het aan-
 ſtaande Deel zo veel Contribueren als in hun vermogen
 is: dog ſchoon ik hier in hun aller byſtand ontbrak, dat
 ik echter niet en hoop, maak ik my evenwel ſterk, dat
 ik Apol zodanig zal bepraten (ſchoon by anders een knaap
 is die zig niet ligt by de neus laat veyden,) dat hy aan
 Uwl: een Nieuwjaars-Gift ſal ſchaffen, waar by zyn
 Kermis-Gift zo veel zal gelyken als de Ruïne van Ey-
 kenduinen, by het van outs beſaamde Perſepolis, zo gy
 ſlegts maar blyken uwer genegentheyd voor deze zyn
 Kermis Donatie toont, en den Drukker dezelve alle af-
 handig maakt; want het is hem niet evenveel of hy zig
 verrykt door het Drukken van een Boekje met weynig
 Gezangen, dan of hy zig ruïneert door het Imprimeren
 van een Reuſe Foliant, dat zo veel aftrek heeft dat den
 Drukker (na dat hy een Jaar 3. à 4. na klanten tot het
 zelve gewagt heeft) op zyn hals derft zweren, dat hy
 van niemand'er nog vragen nagehad heeft, om het voor
 Scheurpapier te gebruiken, maar zoo droefgeestig tus-
 ſchen het Bolwerk zynere overgebleve Exemplaren, die
 van geen menſch gezogt werden, blyft zitten kyken, als
 of hy zyn Sententie des doods ontſangen had.

Toont dan die meegaande -en toegeventheyd, die ik
 van u beſcheydentheyd (my in zoo veel voorvallende ge-
 legentheden gebleken) verwagtede was, en welke onder
 de voorgenoemde redens wel de grootſte is, die my de
 grootſte is, die my de vrymoedigheyd heeft doen gebrui-
 ken, van Uwl: Naam tot myn Voorhoofdcierſel te ne-
 men, en geensints in navolging van andere Opdragt of
 Bedelbriefſchryvers, uit Baatsugt of Phlymſtrykery;
 Neen, Uwl: waardigheyd alleen doet my zo veel Venera-
 tie voor Uwl: hebben (want ik belach al die geciviliseer-
 de Bedelaars) en dezelve verdient duifentmaal meerder;
 dog Uwl: inſchikkelykheyd wete ik neemt ook met kleyne
 dog opregte geſchenken gaarne Contentement.

Dog

Dog indien ik my in myne meening mogte bedriegen, en Uwl: in plaats van dienst, hier mede ondienst had gedaan: zoo bid ik, dat Uwl: over my echter geen al te strenge, maar gratieuse Regteressen gelieft te zyn, op dat ik na den uitgaaf dezer, wederom sonder de allerminste schroom, onder Uwl: Lieve en Ziel-betoverende Oogen mag verschynen, om in dezelve my te spiegelen, en te vermaken als eertyds: En zo doende, zuld gy het zwaarste Jok van Verplichting leggen op de schouders van Uwl: nederigsten Slaaf.

Een Jok het welk hy zo bereyd,
 Het gantich getal van zyne dagen,
 Wil als een Konings Rykskroon dragen;
 Met Vreugd en met Eerbiedigheyd.

Maar zag! hier in geen dollemans stuip (ik wil zeggen in geen Poëtische verrukking) te vallen, riep myn Sozia, zo ras by my deze regels zag nederzetten; want vervolgde hy, die Vlieger zou niet opgaan Meester J..., om dies wil dat je op ver na den eersten Poët niet en zyt: Benje nog niet genoeg afschrikt door de Inquisiteurs der Dichtkunde, die je laatste Rymelery met haar onbarmhartige Ratstanden sodanig beknabbelt hebben, dat men by na niet kon sien of het met een Paragon of Brevier letter gedrukt was? en zulje niet rusten voor en al eer zy U volgens hun dreygement in den Hexameron hebben doen Catechiseren, en over den hekel halen; schoon zy uw door hun slangetongen (zagt die gelykenis is geen van de beste) ik zeg liever door hun Ezels geblaast al meer verveelt hebben, als dat zy het eerstgenoemde hadden gedaan? Neen myn tweeden ik, kend gy den Persoon wiens schaduw gy zyt niet beter. Weet gy niet als dat by zig minder aan het raaskallen dier

* Schaar

* *Schaarbeekeſe Philoſophen ſtoort, als aan het keſſen van het Jong, beſmeert, en gewaand Salet-rekeltje, dat ſig meer Airſ geeft als de grootſte Spaanſchen Don? la- ten ſy vry hun drengementen ter uitvoering brengen, wy zyn voor hun gantsche geblaas met geen de minſte vrees aangedaan, wy zullen geen ander omkoopē om ons te verdedigen, maar wy zullen in 't vervolg dat geſpuiſ ſlegts laten raſen zo veel zy willen, en hun met een die- pe vragting ſtilzwygende voorby gaan als onwaardig, ons aan hun te bekreunen: Neen! myn vrome Sozia, daar reſideert in ons een gemoed, dat zig door het kwa- ken en borrekikken dier gemetamorphoſeerde Liſiſche Boeren zodanig noyt liet aſſchrikken, dat het niet een enkelwoord derſde uiten, ten ware het met hun onver- ſtandige ſinnelykbeden over een kwam; O neen! Liever vermaken wy (gy weet het) met een ordentelyke ſnakery twintig Jonge Juffers, als dat wy door eeneeuwig Si- lentium, hondert waanwyze Muggezifters te vriend krygen.*

Weg Ezels, pakt u weg, gy zyt de tucht on-
waardig,
Uw ſchimpē is te plomp, te zot, en al t' on-
aardig.

Maar verſchoon my ō teerbemide Schoonbeden, dat ik in plaats van deze myne Opdragt, myn aanspraak alleen tot uwl: te wenden, zo ver van myn pligt afwyk dat ik in ſtee van zulks te doen, een hand vol Ekels voor de Zwynen heb geworpen; maar zulks geſchiedt alleen hierom, om dat eenige van dat geſpuiſ, hoorende, dat het oog van uwl. Dienaar het oog heeft gehad, over de

aor2

* Een Dorp zo zeer befaamt door zyn Vrugt-
baarheyd in Sileens Nagtegaals, als Delft in zyn
Kalvers.

aan uw. opgedrage Gezangen, zekerlyk niet zullen nalaten hun gal daar tegens te spuwen, en ondanks al die Vermaning, van voor af aan beginnen te razen en te tieven: Om uw. daar van zeg ik te verwittigen, en te verzoeken uw.: haar vitten zo min wild bekreunen als ik, en dus doende uw.: meer aan myn bereydwillingheyd als aan hun kwaadaardigheyd wilt laten gelegen leggen; want ik kan uw. met alle sinceriteyt betuygen, dat dit Werkje, hoe gering het is, uit een zuivere en niet min opregte Genegentheyd, die ik altoos voor uw.: gehad, en nog heb, uw.: wert opgeoffert, ja ik derf uw. dat meer is wel zweren, (zie nu moet gy, ten minste gy diend, het gelooven) dat het wyt geen de minste andere inzicht gedaan wert, als alleen om uw.: te dienen, te vereeren, te vermaken, en meer en meer my uw. gunst waardig te maken, die ik onverdiend van uw.: zo menigmaal genoten heb, en nog geniet; waar voor ik myn Erkentnes, waar ik kan of mag, altoos bereyd ben te toonen. Merkt dan deze myne kleyne als een reyne Gift aan, en zyn'er Gezangen in, dewelke eenige van uw. meermaal geboord hebben, laat uw.: dit niet verdrieten, daar zullen'er zekerlyk onder uw.: meer wezen, aan wie dezelve voor als nog onbekent zyn; en dit doende zult gy my meer en meer nootzaken en dwingen, ont met alle Achtinge, Veneratie, en Bereydwillingheyd, my te noemen, die by altoos was, dat is

UWL: Parate, Obediente, en tot alle
Dienft Volveerdigen D. en Allerne-
derigsten Slaaf.

D.

VOOR-

VOORBERICHT

A A N D E N

LEEZER.

YN HEEREN,

Die misschien met leed
Nog Jaar en Dagen suld gaan steunen;
Dat gy aan ons bedroefde Deunen
Uw schoone geldje hebt besteed.
Ey! geeft uw Gramschap eens wat plaats,
En laat ik uw voor af eens seggen,
Hoe hier omtrent de Zaaken leggen,
Ligt raken wy weer goeje Maats.
Het is voor menig hondert Jaar
Bekend, by Vrienden en by Buuren,
De Gekken kend men aan haar kuuren,
Dat Spreekwoord blyft dog eeuw'ig waar;
En dat 'er onder al het soort,
Die voor Stoknarren op de Ley staan,
De Minnaars in de eerste Rey gaan,
Dat hebje ook wel meer gehoort.
Nu, is een Minnaar uiter aard
Altyd genegen om te Dichten;
De Liefde en Dichtkonst dat zyn Nichten,
En gaan daarom veeltyds gepaard:
Nu loof ik hebje al verstaan,
Hoe dat dit zootje vieze Grollen,
Is in de Wereld komen rollen,

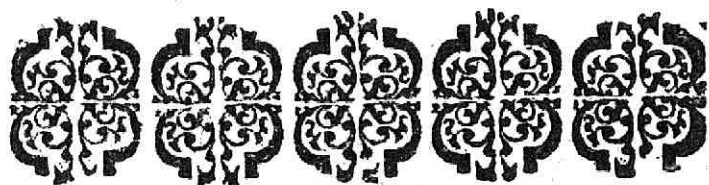
De Min die heeft het al gedaan.
 De Min (dat Drommels teuter-kwaad!
 Die fomtyds om zyn kunst te toonen,
 De lompske van de Boere-Zoon
 Doet spreeken als een Advocaat.)
 Kwam onlangs in een malle buy,
 Gevallig twee drie jonge Snaken
 Tot Minnaars en Poëten maken,
 Zo datze Dichten op de Luy!
 En als zy kwamen by malkaar,
 Of zaten by hun malsche Vrysters,
 Dan Songen zy als puure Lysters:
 Dit duurde zoo een twee drie Jaar.
 Gong Philis eensjes uit de Stadt,
 Men song een droef Vaarwel eylasie!
 Een ander song uyt desperatie,
 Als by geen mooye Meyd en had.
 Een derde sag men onderwyl
 Het loopen van een paar blauw' Sebeenen,
 Heel cicrlyk op de maat beweenen,
 En huylde al singend' suot en kwyl.
 Maar gong het weer eens voor de wind,
 En had men voorspoed in het Vryen,
 Dan wou men Feest en Tempels wyen
 Aan Venus en het Minnekind:
 Dan zong m' een Nieuwe Minuet
 Tot Lof van Cloris, of Climéne,
 Ook wel een Drinklied, en met eene
 Een Boere-deuntje voor de pret.
 Nu beurden 't fomtyds by geval,
 Dat d'een of d'ander by die vreugd was,
 Die, als men door de Wyn verheugt was,
 Een Liedje uyt schreef of ontstal,
 En dat weer aan een ander gaf,
 Die 't naar zyn Sin wat gong verhans'len,
 En 't Rym, en Sin, en al verkwans'len,

*En maakten 't smakeloos en laf.
 't Geen ons op 't laatst genoodzaakt heeft
 Uit de verstrooyd' en losse Blaaren,
 De echte stukken op te gaaren,
 Die men u tot een Kermis geeft.
 Dit ziet men in de Tytel-Prent:
 Daar speeld Apol voor Sinter-Klaasje,
 En Vader Bagchus drinkt een glaasje,
 Wyl Cupido de Wagen mend:
 En neemje bun dit kwalyk af?
 Daar j' op Nieuwjaars-dag ('k weet het zeker
 Aan d' Asheer of Lantaarn-ontsteker
 Veelyds nog wel een fooytje gaf;
 En zouje Phæbus dan versmaan
 Als by een Kermis-Gift komt brengen,
 Dat kan de heuschbheyd niet gebengen,
 Des neemt het liever dankbaar aan:
 In Hoop, dat op een ander reys
 Hy uw wat beter sal bedenken,
 En uw een Nieuwe-Jaars Gift schenken,
 Die gaan sal op een hooger Wys.
 Gebruik met Lust dan dese Gaaf:
 En onderwylen dat de Heeren
 En Juffers sig wat diverteeren
 Met Singen, blyf ik steeds haar Slaaf.*

R. D. N.

NIEU-

N I E U W E

AVONTUREN.

Stem: *Engelsche Bonné.*

Angs de groen bedauwde wegen,
Als ik myne nagtrufft sogt,
Kwam alleen my Phillis tegen,
Döen ik 't minste op haar dogt,

'k Sag de tranen op haar wangen,
Trots de schoonste Parels hangen,
Die men uyt het Oosten brogt:
Sy scheen besig in gedagten,
Met haar Oogjes naar de Lugt,
Ja zy scheen haast te versmagten,
En zy loosde sugt op sugt.

2. Ik wou d'aanspraak van haar myden,
Ging myn weg al soetjes voord,
Dog ik groete van ter zyden
Goeden avond, met een woord:
Goeden avond, hoe dus eenig?
Phillis bent gy zoo alleenig?
Dat en is niet zoo als 't hoord:
Hebt g' ook eenig leed geleden?
Met zoo bleef zy stille staan,
Kwam wat naar my toe getreden,
En sy zag my treurig aan.

3. 'k Sey wel Phillis waarom sugje?
Spot gy nog al met myn min?

1. Deel.

B.

27

Zy zey Damon waarom vlugje?
 Zyt gy nog zo los van fin?
 Dat gy, om een woord te zeggen,
 My dus aanstonds gaat verleggen,
 Vind gy daar zoo 'n misdaad in?
 Zoud gy wel zoo wreed van aard zyn,
 Dat gy my, uw Phillis, haat?
 Neen! gy kund niet zoo ontaard zyn,
 Dat gy my geheel verlaat.

4. 'k Zey ik zou uw altyd pryzen,
 Voor de schoonste hier ontrent,
 Zoo gy my slegts kond bewyzen,
 Dat gy sonder valsheyd bent.
 Ach! zey zy, 'k wil u niet derven:
 Maar 'k wil d' uwe zyn en sterven;
 'k Ben reeds aan uwe min gewent.
 En naar nog veel and're woorden,
 Kusten ik haar weder af,
 Waar op zy my dus bekoorden,
 Dat ik hare fout vergaf,

5. 't Is een korte tyd geleden,
 's Nagts in 't duister hand aan hand,
 Sag ik Phillis komen treden
 Met een dronke domme kwant:
 Ik beken het my zoo raakte,
 Dat ik fluks myn min verzaakte,
 En verwenste Stad en Land:
 'k Heb gehoord dat zy gaat kwynen,
 Maar ik trek 't my weinig aan,
 Schoon zy moest in drek verdwynen,
 't Moest met Phillis dog zoo gaan.

M A R S C H van J O N K H E E R.

I.
N Et gelyk een blad,, Door de wind gevat,
 Word gedreven, en nu hier, en dan weer
 daar gespat, Net

Net gelyk een blad , Door de wind gevat ,
 Word nu hier , en dan weer daar gevat ,
 Zoo word ik , Vol van schrik
 Gestadig omgevoerd.

'k Ben nu vry , Dan zie 'k my
 Eens weder vast gelnoerd
 Aan het minnenet , Want myn Herderin ,
 Voed met hoop en vrees myn min.

2. Maar gelyk een boom ,
 Groeyend sonder schroom ,
 Met zyn klaterende blaren aan een waterstroom.
 Maar gelyk een boom , Groeyend sonder schroom
 Aan de kânt van eenen waterstroom
 Dus zoo groey , Dus zoo bloey
 Ik vol moed en vol trots ,
 En myn hert , Draagt de smert
 Als een harde rots.
 Ik bemin tog trouw , Schoon myn Herderin ,
 Voed met hoop , en vrees myn min.

Stem: *Aimable Vainqueur.*

O Vogels aanschouwt ,
 Hoe ik zit benout ,
 In 't huisje vol zugten ,
 Die plagt myn genugten
 Te scheppen in 't Woud.
 O Jager vol boosheid ,
 Die my door u loosheid
 Hier gevangen houd :
 Wat sonden of wat quaad
 Heb ik uw ooyt bedreven ,
 Dat gy my doet leven
 Hier schier desperaat.
 En als gy tot myn spyt
 Uw net hebt geleyd ,

Waar op ik kwam pikken ,
 En bleef in u strikken ,
 Zoo dat ik altyd
 Tot myn droevig kraays ,
 Myn leven moet schikken
 In dit Vogelhuys.

2. Adieu Liberteit ,
 Want ik ben uw quyt .
 Adieu klaar Forteynen ,
 Daar 'k plag te verschynen
 Om in uwe vloed
 Myn Bekje te spoelen
 Myn Keeltje te koelen
 In uwe Waters zoet .

B 2

Adieu

Adieu Veld en Bosch,
 Daar ik plag te zwieren
 En te tierelieren,
 Doen 'k was vry en los:
 Maar 't argste van al
 Is, dat ik nog zal
 Het graf moeten derven,
 Als ik kom te sterven:
 O Droevig ongeval!
 Want dan sal de Kat
 Myn lichaam verwoeren,
 Ach! wat spyt is dat.

3. Tot troost in myn pyn
 Als ik dood sal zyn,
 Kom Vogels te zamen
 Met rouw na betamen

Tot het Lyk van myn;
 Komt treurige Uylen
 Uyt uw donkere kuylen,
 Kraayen van 's gelyk.
 En gy witte Swaan
 Doet treurige klagten,
 Verandert uw schagten,
 Neemt het Rouwkleed aan.
 En gy Phuyngediert,
 Dat nog daag'lyks zwierd,
 En huppelt nog springt niet;
 En sluyt niet nog singt niet,
 Maar u stemmen dus siert,
 Dat ik door geschrey
 Veel dagen hoor klagen
 Om het Lyk van my

HERDERS-SANG.

Stem: Geest een Aalmoess voor den Blinde.

Als de gulde Son ging dalen,
 En in 't ryzen van de Mään,
 Ging Leander eenzaam dwalen
 Met zyn minnesmert belaan.
 Phillis, riep die trouwe Herder,
 Gaat uw wreedheyd dan nog verder?
 Zyt gy voor myn Min dan schuw?
 Slaat uw oogen, vol meedogen,
 Op my die niets mind dan uw.

2. Liefste Phillis hoord myn klagen,
 Hoord myn sugten en gesteen:
 't Geen ik doe van dag tot dagen
 Om uw onverbid'lykheen.
 Engel lief! myn vreugd en troosje,
 Zielverrukkend geurig Roosje,
 Ey verkwik myn ziel en sin,
 Ik bemin u, en bezin u,
 Als myn eenigste Godin.

3. Als

3 Als ik ben van u getcheyden,
 En my u gefigt verlaat,
 Korte vreugt, langdurig lyden,
 Denk ik in die droeve Staat:
 Myn Ziel berooft van die genugten
 Brengt niet voort als droeve fugten;
 Phillis ach! myn lieve ligt
 Buigt u finnen tot het minnen,
 Wyl gy elk tot min verpligt.

4. Heb ik myn dienst u opgedragen,
 Aanbied ik u myn trouwe min,
 Laat u Leander niet mishagen,
 Maar laat de min uw boezem in.
 Proef met my de minnelusjes,
 Lieve sugjes, lagte kusjes,
 En het zielverrukkend zoet,
 Dat de liefde, die ons griefde,
 Aan twee Liefjes smaken doet.

A I R.

Stem: Dat een wys Man Soldaat kan wezen.

TErwyl de Jeugd in onse dagen,
 De Min ontsteekt en geeft haar bot,
 Kom laat ons dan het zoet genot,
 Dat het geval u met behagen
 Ons aanbied, smaken, dat geen dag
 Dit ongeproeft voorby gaan mag.

2. Het zoet getytje van het leven
 Nood ons, dat wy 't geluk dog niet,
 Nu dat het sig zoo schoon aanbied,
 Ontslippen laten, maar begeven
 Ons te genieten, yder dag,
 De vreugd die ons gebeuren mag.

3. Laat ons hem die door vieze grepen
 Voor deze lusten is verdooft

B 3

En

En steeds van alle vreugd berooft,
 Van Nyd en Wangunst werd genepen,
 Niet vollegen maar yder dag
 Hier in besteen, terwyl men mag.

Stem; *Allemande.*

WAt is 't een Vreugd, En Ziel-geneugd,
 Wanneer men jong het zoete vryen pleegt.
 Wat is 't Vreugd, Wanneer de Jeugd
 Door min tot min beweegd.

Hoe soet, Voldoet
 Die lieve hertstogt dan haar Ziel en Sin,
 Met lusjes van de min,
 Door 't oog gesloopen in:
 Want als de min
 Met schoonheyd is gepaard,
 Is 't een Hemel op der aard.

2. Daar is geen zoet, 't Geen zo voldoet
 Aan 't Herte van de minnezieke Jeugd:
 Dewyl dit Zoet, gestadig boet
 Hun teed're lust en vreugd.

Als hy En zy
 Eenparig suakken na het minnezoet,
 Daar de liefde kusjes voed
 En hun grage lust voldoet,
 Terwyl zy met
 Omhelsing en gezoen
 Venus Offerhanden doen.

3. Het streeld haar sin, Als zy met min,
 Haar lief genegen vinden tot gevrey:
 Dan vind de Min, Hoe zoet daar in
 De teed're wellust zy:

Geen Ziels-Vermaak
 Zoo eel, als hun de Min-Godes dan geeft,
 Als lip op lipjes kleeft, En Ziel om Zieltje sweeft
 En zy nooyt zyn verzadigt in 't geblus,
 Van 't lieffelyk gekus,

HER-

H E R D E R S - K L A G T .

Stem: Wanneer de Son sijn paarden mend.

DE Son rees nauw ter Kimmen uyt
 Of Thirsis door de min
 Schier al sijn leven lang gebruid,
 Ging mym'rend Boschwaard in:
 Daar hy na lang te talmen,
 Ten koste van sijn Long,
 Dees doodelyke galmen
 Sig selfs ten hals uitwong.

2. Helaas! Cupido dertel wigt,
 Ik ben weer in uw magt,
 Gy hebt in 't eynde door u schigt,
 My weer tot min gebragt.
 Ach! moet ik zoo myn leven
 En 't dierbaarst' van myn Jeugd
 Aan u ten besten geven,
 En leven sonder vreugd.

3. Maar waarom tog nu onbedagt
 U van de min beklaagd?
 Daar gy tot nu gelukkig agt
 Het uur, dat g' haar eerst zaagd:
 Wie kan het zoet vermogen
 O Phillis wederstaan
 Van u Zieldw ingende oogen?
 Wie kan uw magt ontgaan?

4. Ik wenich slaag na gelegentheyd,
 Dat ik myn Son mag zien,
 En denk haat myn gelegentheyd
 Ootmoedig aan te bien:
 Dog naauw'lyks slaat z' haar oogen
 Maar even op my neer,
 Of ik vind my bedrogen,
 De moed ontzakt my weer.

5. Sagt Thirfis! denkik, eer 't u roud,
 Verſwyg veel eer uw min,
 Eer men u voor vermetel houd,
 Dat gy zoo los u ſin
 Op zulk een voorwerp veſte;
 Zie toe wat gy begint,
 Voor dat gy u ten leſte
 In dubb'le rampen vind.

6. Hier ſweeg de droeve Thirfis ſtil,
 Verrukt door al zyn leed;
 Terwyl een Vloo zyn linker bil
 Schier heel aan ſtukken beet.
 't Geen hem ſoo toornig maakte,
 Dat hy uyt enkel ſpyt
 Syn Minneklagt hier ſtaakte,
 Tot op een ander tyd,

HERDERS-SANG.

Stem: { *Te Vliffinge leyd een Jagt, &c.*
 { *Als ik myn Phillis kuffen mag.*

A Pol had naauwelyks zyn broek
 En onderkouſten aangetogen,
 Als Knaap Damêtas uyt den hoek
 Van zyne Slaapplaats was gevlogen.

2. En ſat al by zyn Roſemond,
 Daar hy eens helder op ging dennen,
 En deed het Liêdje dat terſtond
 Sal volgen, in haar ooren dreunen.

3. Ach waarde Roſemond hoe ſal
 Ik u myn dankbaarheyd betoonen?
 Ik zoek maar vind gantſch niet met al,
 Daar ik u gunſt mee kan beloonen.

4. Dog zoo een dankbaar hert voortaan,
 By u myn Liet niet werd verſtooten:

Zoo neem ket in betaling aan,
Voor al het goed by u genoten.

5. Neem dan myn hert , myn waartste schat
Voor uwe gunst , die my meer waard is
Als al de schat die Croëlus had,
Ja 't allerkost'lykst dat op aard is.

6. Laat and're vry haar Wellust in
God Bagchns stellen en zyn Vrugten:
De myne zoek ik in de min,
Die geeft my beter ziel-genugten.

7. Gy zyt alleen myn Ziels-vermaak ,
De vreugd en wellust van myn oogen ;
Gy zyt alleen myn Doel en Baak:
Ik leef alleen in uw vermogen.

8. 'k Misgun aan and're niet , dat zy
Hun heerszugt streelen met regeeren ;
'k Wil voor al 's Werelds Monarchy
Uw wedermin , nog gunst ontberen.

9. Ik vind in deez' myn slaverny
Ligt duyzendmaal meer zoetigheden,
Als and're in hun Heerschappy ;
Ik ben met Rosmond te vreden.

A A N C L I M E E N E .

Stem : *Bedroefde Ziel houd op van klaa . . . gen.*

C Limeen waar sal het eynd'lyk hee . . . nen
Dat ik dus droevig zugten moet:
Gy ziet myn klagen , treuren , weenen ,
En nimmer werd uw hart verzoet.
Myn Engelin , , Wild tot de min
Dog keeren uwe fiere zinnen ,
En uw Minnaars eens , *Bis* ,
En wild . . . uw Minnaar eens getrouw bemin-
nen.

2. Ofmoet ik dan door smert gedre . . . ven,
 Van droefheyd sterven? 'k geef myn hart
 Aan u: wat kan ik meerder geven?
 Ey! waarom dan zoo lang gemard.
 Myn Engelin,, Wild tot de Min
 Eens keeren uwe fiere Sinnen,
 En wild uw Minnaar dog, *Bis.*
 En wild . . . uw Minnaar dog weeterom bemin-
 nen.

M E N U E T.

Stem: *Charmé de mille Appes.*

't **Z**oet van de vrye Staat,
 Al te boven gaat,
 Wat de min kan geven:
 Weg dan laffe Minnery,
 Van u malle bruyery,
 Hou ik my zelve vry.
 'k Soek geen minneluft,
 Al genoeg gekuft,
 Voor myn gantche leven:
 Laas! hoe was ik dus verblind?
 Al de gunsten zyn maar wind,
 Die men by Meysjes vind,
 Neen! loote Cupidoetje,
 Gy krygt my niet in u Bootje,
 'k Heb uw pyl genoeg gesmaakt,
 Doen ik eertyds heb geblaakt:
 Nu ben ik vry geraakt.

2. Als ik weer denk aan 't zoet,
 Dat die lieve gloed,
 My weer deed genieten:
 Ach! Elifa's lief gefigt,
 Daar de Dageraat voor zwigt,

My

My weer tot Min verpligt.
 Als Cupidoo's Boog
 ('k Meen haar God'lyk Oog)
 My weer komt beschieten,
 En de Nectar my besproeyd,
 Die van hare lipjes vloeyd,
 Werd straks myn ziel geboeyd:
 Hoe kan men min ontvlugten,
 Als men gesmaakt heeft zyn genugten.
 Al ons pogen hy veragt,
 Regt en reden hy belagt
 Door zyn Magt.

De Vryheyd is een zaak,
 Die wel groot vermaak
 Geeft aan jonge finnen:
 Maar wat heeft men aan zyn Jeugd?
 Soo men mist het min-geneugd,
 Dat ons alleen verheugd.
 'k Wil trots al myn druk,
 Ramp en ongeluk,
 Myn Elifa minnen.
 Zy is 't die myn Ziel gebied
 Door de lonkjes die zy schiet.
 Geen hart de min ontvlied.
 Ik proef zyn soetigheden
 En met myn lot te vreden,
 Schoon ik thans wat lyden moet,
 't Loon in 't eynd de smert versoet
 En dat maakt alles goed.

Stem: Als ik myn Phillis kussen mag.

ALs Thirsis zag 't zoet Ooggestraal
 Van Phillis, riep hy, kan men vinde,
 Wel anders dan in 's Hemels Zaal,
 Een zulken Schoon! als myn beminde.

2. Zoo

2. Soo haast dit Phillis had gehoord
Wierd zy nog schoonder door het bloofen,
Ik ben al sonder dat bekoord,
Zey hy, laat daarom vry dees Roofen.

3. En als zy met een lieve lach
Aanhoorende 't minnelyke vlyen;
Ik geef het Phillis, riep hy, ach!
Myn Ziel, wat wil ik langer by'en.

4. Hoor zey zy 'Thirsis, gy beklaagd
Uw Vryheyd, ik wil s' u dan weer geven,
Ach! (sugt hy) Engel lief, gy plaagd
Vergeefs, 'k wil in uw Banden leven.

5. ô Aangenaam' gevangenis!
Hoe lieflyk streeld gy myn gedagten;
Myn eenigste verlangen is,
Gestadig in u te vernagten.

M E Y - Z A N G.

Stem: Hier heeft my Rosmond bescheyden.

DE barre Winter is vervlogen:
Natuur verreesen uyt haar Nacht;
Vrou Venus toond nu haar vermoogen,
Daar 't al moet buygen voor haar Magt.

2. De donk're Wolken, d'Onweers-vlagen
Verstuyven voor haar schoon gesicht;
De Son lacht vrolyk voor haar Wagen,
En praald met aangener Ligt.

3. Het laauwe West, en 't vrugtb're Zuyden,
Bewyfen haar een God'lyke Eer.
Het Aardtyk werpt een schat van Kruyden,
En Bloemen voor haar voeten neer.

't Schynd alles hier op nieuw ontlooken,
Daar Morgen-Daauw, als Paarlen leyt
Op Roofse bla'an, by duysend rooken,
Engeuren over 't Veld gespreyd.

5. De blyde Vogeltjes verbreyden
De komst van Cyprus Koningin:
Het vrolyk Vee springt door de Weyden,
In 't Hert getroffen door de Min.

6. De Vis, die in de Peekel darteld,
Is mee geraakt door hare Kragt!
Die in de zoete Stroomen sparteld,
Vermeerdert greechtig zyn Geslagt.

7. Niets kan haar kragten wederstreeven
In deesen aangenaamen Tyd,
Nu zy 't Heel-A! weer doet herleeven:
De Heemel self bemind en vryd.

8. O Zon, die door uw Morgen-Straalen;
En door uw Al verkwikkend Ligt
Ons nood in Kalver-ryke Daalen!
Breng Phillis eens voor myn gesigt.

9. Begunstig myn langduurig Minnen,
En set haar Hert in vollen Gloed:
O Venus! buyg haar stuurse Sinnen,
Als ik myn Ziels-Voogdes ontmoet.

M I N N E - S A N G .

Stem: *Wanneer de Son in 't Morgen-rood.*

Als ik aantchouw het lief gesigt
Van Cloreniás Oogen:
Hoe heerlyk straald dat Zonne-licht;
Hoe groot is het vermoogen,
Waar mee dat zy myn Hert bekoord,
En met zoo'n Lonk myn Ziel doorboord,
Waar voor het al moet swigten.
Myn Vryheyd, die verliest haar kragt,
Moet aanstonds buygen voor de Magt
Van die vergoede Ligten.

2. Maar kus ik eens die Lieve Mond

En

En fagte Roofe Lippen,
 Waar van zy ook (van Min doorwond)
 Zoo meenig Kus liet glippen.
 Die my verſchaffen zoo veel Zoet
 En Ziels-Vermaak in overvloed,
 Zoo roem ik nog myn Banden;
 En denk met Vreugden aan dien Dag,
 Toen ik myn vryheyd door een Lach
 Sag op die Klippen ſtranden.

3. Bezie ik eens het Lely-wit
 En lieffelyke Roofen,
 Die hare malfche kaak befit;
 De Lely ſchynd te bloofen:
 De Roos ſchynd heel verbleekt van ſpyt,
 Wyl 't root dat op haar kaakjes leyd
 Haar luyfter komt verdooven.
 Wie zouw dog niet door ſulk een Schoone
 Wanneer zy Weeder-Min betoond,
 Zyn vryheyd laaten rooven.

4. Syg ik dan eens vervuld door 't zoet
 Van Duyfend lieve Luſjes,
 Daar zy geſtaag myn min mee voed
 En dartelende Kuſjes,
 Een weynig lager als haar hals
 Tot op haar Boezem neer, en als
 Ik daar de Minzaamheeden
 Dan ſmaak, dunkt my dat ik ten deel
 In Cytherea's Luſt-Priëel
 Vol Vreugde ben getreden.

5. Maar fagt, myn Ziel! eer gy verdwaald
 In al dees' zoetigheden:
 't Is beſt, dat gy uw hier bepaald,
 En wild niet verder treden.
 Myn Clorenie, myn Engelin
 Is dan myn eenigſte Afgodin,
 Die ik altyd zal minnen:

Die ik trots ramp en ongeval,
De nyd ten spyt, erkennen sal
Als Voogdes van myn Sinnen.

Stem: *Mouet van Locatelli.*

STierd myn Sin, Lietdes Godin,
Dat ik eeuwig myn Cloris bemin:
Het vermogen, Van haar Oogen, Ik ondervin.
Dedeugd en manieren, Die haar wezen cieren,
Haar zoet by-zyn, Zal altyd zyn
Groote vreugd voor myn.

2. Maar Godin, Stierd ook haar sin,
Dat ik mag hopen op Wedermin:
Dat na 't fryden, En myn lyden, Ik overwin.
Alles kan ik vinden In 't oog myns Beminde:
Ach! vond ook zy Alles in my,
Ik was eeuwig bly.

T H I R S I S M I N N E K L A G T .

Stem: *O Holland schoon gy leeft in vree.*

DE Herder Thirsis, wiens Gemoed
Zo wierd door min gedreeven,
Als d'Ocean door Eb en Vloed;
Had Veld-waards sig begeeven.
Daar hy, terwyl zyn wollig Vee
In 't kalvergroen hun lust voldee,
In 't Lommer der Abeelen
Dit Herders-Lied ging kweelen.
2. Myn waarde Daphné! trots de smert
Die my de min doet lyden,
Ik min U als myn eygen Hert
En roem, nog t'allen tyden
Van al uw' schoon' Hoedanighe'en,

Die

Die gy besit, maar 'k zugt met een,
Daar is geen min te vinden,
By Daphné myn beminde.

3. Laast zag de Minne-God Cupied'
Myn schoone Herderinne:
Waar op hy zig dus hooren liet,
Dees is nog waard te minnen,
Dit 's regt een Pronkbeeld van Natuur:
Maar hy zey ook ter zelve uur,
Daar is geen min te vinden,
By Daphné mijn beminde.

4. Myn lieve Morgenzon dat gy
In 't eynd eens wierd bewoogen,
En dat al 't geen ik om u ly,
U porde tot medoogen;
Zoo zong ik altijd uwen lof,
En zou'er dit dan laten of,
Daar is geen min te vinden,
By Daphné myn beminde.

A A N P H I L L I S.

Stem: *Hoe schoon ligt ons de Morgenster.*

MYn liefste Phillis trots u haat,
Schoongy myn trouwe min vermaat,
Ik kan u niet begeben,
Hoe koel gy ook geworden zyt,
Gy blyft dog tot in Eeuwigheyt,
Myn Son, myn ziel, myn leven;
Vlugt vry,, Van my,, Wreede Phillis,
Soo 't uw wil is, Dus verbolgen:
Maar 't berouw zal u haast volgen.

2. Ik weet dat u myn ongeval
Met medelyden treffen sal,
Schoon gy my dus misleyde:

En

En my door uw geveynsde min,
 Steeds voerden als ten Hemel in,
 Die my dat luk benyde.
 Vlugt vry,, Van my, Wreede Phillis,
 Als 't uw wil is, 'k Sal uw derven:
 Maar 'k wil egter d'uwe sterven.

3. Ik dool en zwerf door d'ope lugt,
 En d'echo doet met naar gezugt
 Dees galen ten Hemel theyg'ren:
 Keer weder, Phillis Lief! keer weer,
 Gy toonde my uw gunst wel eer:
 Zult gy my die nu weyg'ren?
 Komt vry,, Tot my, Lieve Phillis,
 Zoo 't uw wil is, Als te vooren,
 Gy kund my alleen bekooren.

4. Is 't om te zien myn Ziels-Vorstin,
 Of ik u ook standvastig min?
 Ach! wil die Waan vry derven:
 Stel my niet op zoo wreede toets,
 En meng uw strafheyd met wat zoets,
 Of gy zuld my doen sterven:
 Stel vry,, Op my, Lieve Phillis,
 Zoo 't uw wil is, Uw betrouwen:
 'k Zal myn liefde eeuwig houwen.

 M I N N E - S A N G .

Stem: Wanneer de Son zyn Paarden mend.

O Cloris tot wat droeve Staat,
 Vind ik my nu gebragt;
 Ik voel dat door uw lief gelaat
 Myn vryheyd werd verkragt,
 Uw byzyn doet my lugten,
 En als ik uw weer mis, Leef ik vol ongenugten;
 En vol bekommernis.

1. Deel.

G

2. U

2. U Schoonheyd houd myn Ziel geboeyd:
 Terwy! van dag tot dag,
 Myn liefde al gestadig groeyd
 En ik niet klagen mag.
 Ik vrees u te mishagen;
 Schoon my de nood gebied
 Myn dienst u op te dragen,
 Soo derf ik egter niet.

3. Welaan, myn Ziel! hervat in't end,
 Eens wederom den moed,
 Maakt Cloris uwe min bekend
 En val haar glans te voet;
 Zoo kund gy Licht'nis vinden,
 Wanneer die Schoone weet,
 Dat zy is uw beminde,
 En oorzaak van uw leed.

C O N T R E - D A N S.

Stem: *Van de Moriaan.*

IS'er Vreugd te vinden,
 Zoo is 't in de min;
 En die nooyt beminde,
 Is berooft van Sin.
 Min verdryft alle ongenugten,
 't Minnen doet de soete Jeugd
 Altyd zyn verheugd,
 En verjaagt het droevig Sugten,
 't Minnen geeft de Jeugd
 Altyd nieuwe stof tot Vreugd.

2. Frisse groene Boomen,
 Lieve Nagtegaal,
 Klare waterstroomen,
 Nymphjes altemaal,
 Spaar voortaan geen lieflyk queelen;

Staaik

Staak nu vry uw droeve klagt,
 Onder myne magt,
 Wild dees vreugde met my deelen,
 Onder myne magt,
 Heb ik Phillis hert gebragt.

3. Denk ik aan haar kusjes,
 Zoo verdwynt myn smert
 Door die lieve lusjes.
 'k Offer dan myn hert
 Aan haar alverwinnend' Oogen,
 En haar ziels-behoorlykhe'en,
 Want op myn Gebeen,
 Heeft z' haar hert tot min bewogen,
 En op myn gebeen,
 Smelt zy ziel en ziel in een.

4. Als ik dan de roosfen
 Van haar kaakjes pluk,
 Die daar lieflyk bloosfen,
 Roem ik myn geluk,
 'k Houd het met myn lieve Leysje,
 Dat's een Meysje als een vlag;
 Wat een lieve lag
 Heeft dat zielverrukkend' meysje?
 Wat een lieve lag,
 Schoonder als de Lente-Dag.

5. Op dan jonge Sinnen,
 Spand uw kragten in,
 Om haar t'overwinnen
 Door de zoete Min,
 Maar vergeef 't my lachend roosje,
 Zoo ik uw pluk voor uw tyd,
 Want zoo 't langer lyd,
 Yders oog pryft dog uw bloosje;
 Want zoo 't langer lyd,
 Raak ik u gewis nog kwyt.

Stem: *Reveillez vous Belle endormie.*

Of: *Indien oyt Maagt haar droeve klagten.*

WAt hoof ik langer dus te vreesen,
Daar min en zoetheyd beyde woond
In Cloris; En haar minlyk wesen
My niet dan zoetigheyd vertoond?

2. Wat vreugde staat my niet te wagten,
Indien zy eens myn dienst beloond?
Ik smaak het reeds in myn gedagten,
Schoon zy my nog geen Min betoond.

3. Ik vind nu zoet haar te beminnen:
Ik vind nu blydschap in myn druk.
Maar kan ik eens haar hert verwinnen,
Hoe groot! hoe groot is dan myn luk!

Stem: *Allemande.*

O Clorimeen, Gy zyt alleen
Myn Zielrje, dat my 't zoetste leven geeft.
O Clorimeen, gy zyt die geen,
Waar door uw Minnaar leefd.
Gy kund hem do'on
En levendoen, alleen door uw gesigt,
Voor wiens verrukkend ligt,
De blonde Aurora zwigt.
Gy kund hem do'on,
En leven doen, alleen
Door uw bekoorlykhe'en.

S C H E Y - L I E D.

Stem: *Marfch van Marlbourg.*

WAt is'er droever in de min,
Helaas wat heeft meer smerten in,

Als

Als 't scheidyden van twee Liefjens eens van Sin?
 Bedenk eens wat uw Minnaar lyd,
 Myn Engel als gy van hem zyt:
 En wat al ramp en droef gequel,
 Volgt op dat hart Vaarwel.
 Ach! daar en is geen smert zoo groot,
 Niets dat my zo van Vreugt ontbloomt,
 Als dit alleen,, Vaar wel, 'k ga heen,
 Dit 's erger dan de dood.

2. Want boven dat men mist zyn lust,
 Is in 't vertrek ons onbewust
 Wanneer men weder eens zal zyn gekust.
 Dit is de smert die 't hert doorgrield,
 Dit is het leed dat zoo verliefd,
 Schier rukt de tranen uyt myn oog.
 Gedoog dan, Ey gedoog
 Myn lieve Elifa, dat met lust
 Ik nog eens van u werd gekust,
 Eer dat het zoet, Der minnegloed,
 In ons werd uytgeblust.

3. Uw oogjes daar de min uit straald,
 Waar uyt myn Ziel zyn voedsel haald,
 Zyn my een Son, waar voor myn onhell daald,
 Keer weer dan Engelin! Keer weer,
 Eer dat ik door myn smert verteer,
 En maak dat ik niet lang alleen
 Uw droef vertrek beweene.
 Toon my haast weer uw zoet gefigt,
 Dat voorwerp van myn liefde en pligt,
 Leef met my in,, De zoete min,
 Daar alle vreugd voor zwigt.

L I E F D E N S L O F.

Stem: *Een Gelders Graaf vermoeyd van 't jagen.*

WAar vind men zo veel Ziels genugten,
Als men vind in de soete min?

Geen Hertstogt die ons door zyn Vrugten,
Zoo houd geboeyd aan hert en sin,
Als 't zoete minnen,, dat steeds ons gemoed,
En onze sinnen,, Door haar lieve gloed,
Zoo'n zoetheyd smaken doet.

2. Niets sal een minnaar moey'lyk vallen,
Indien hy slegts getrouw bemind,
De Vreugd, wanneer hy Cyprus-wallen
Daar na al kussend overwind,
Kan hem genesen,, Van zyn droeve smert,
Waar dat voor dezen,, zyn gepynigt hert
Geheel in schein verwerd.

3. O Phillis dit heb ik bevonden;
Wanneer my uw Zieldwingend oog
Myn hert ontstal, myn Ziel doorwonde,
En my tot uwe Min bewoog,
Riep ik wat rampen,, Kommer en elend
Komt my bekampen,, Ach ik zie geen end,
Waar ik my keer of wend.

4. Maar toen gy my daar na ten deelen
Met uwe gunsten kwam te baat,
Sag ik myn droeve wond haast heelen,
En vond my in een beter staat,
Ja al die klagten,, Waar dat ik eerst in
Scheen te versmagten,, Syn nu door uw min
Verbannen uyt myn sin.

5. Soo zoet is 't Phillis u te minnen,
Wanneer men maar het minste deel
Van uwe lieve gunst kan winnen.
Maar ach! besat ik die geheel
Myn waarden Engel,, dit is dan het geen
Daar ik om hengel,, En dat maar alleen
My stellen kan te vre'en.

Stem :

Stem: *Liefste Phillis hoord myn klagt.*

WEl Cupido Venus-Guyt,
 Komt gy my dan stadig plagen?
 Wel Cupido Venus-Guyt
 Waarom my dus lang gebruyd?
 Of is het uw moertjes last?
 'k Sal het Lot geduldig dragen,
 En opvolgen haar behagen:
 Seg het my eens loose gast.
 Seg . . . Seg . . . Seg . . .
 Seg het my eens loose gast.

2. Maar gy swygt ik zie het wel,
 't Syn maar regte minnestreken;
 Maar gy swygt ik zie het wel,
 't Is maar enkel minnespel,
 Daar gy Bengel steeds na doeld,
 Fluks vertrek vry uyt myn oogten,
 'k Kan uw fakkel niet gedoogen,
 Wyl myn ziel de vlam reeds voeld.
 Wyl . . . Wyl . . . Wyl . . .
 Wyl myn ziel de vlam reeds voeld.

3. Is het uwe wil dan Knaap,
 Zo myn hert door min te sircelen,
 Is het uwe min dan Knaap,
 My te wiegen in den slaap,
 Ga dan na myn Ziels-Voogdes,
 Steekt in haar ook met u Toorsje,
 Een Ziels-beroerend Minne-koorsje,
 Volgens uwe Moertjes Les.
 Vol . . . Vol . . . Vol . . .
 Volgens uwe Moertjes Les.

4. Dus te zaam door de Min gewond,
 Doe ons eynd'lyk Zegen-praken:
 Dus te zaam door Min gewond,
 Doe my smaken 't trouw-Verbond.

Dan sal ik van nu af aan
 Steeds opvolgen die geboden,
 Die me op 't hoogste zyn van nooden,
 Om in uwe gunst te staan.

Om . . . Om . . . Om . . .

Om in uwe gunst te staan.

5. Kleyne Bengel, aardig Wigt,

Gâ vry heen; 'k ben overwonnen.

Kleyne Bengel, aardig Wigt,

Gâ vry na myn Sonne-licht:

Ach! wie kan uw Godheyds-kragt?

Wie moet voor uw Magt niet wyken?

Selfs de grooſte Koningryken,

En al 's Weerelds Roem en Pragt.

En . . . En . . . En . . .

En al 's Weerelds Roem en Pragt.

Stem: Reveillez vous Belle endormie.

MOet ik helaas! dan dus verkwynen
 Door al myn Jammer en Elend,
 Sal ik dan van myn Smert, en Pynen
 In eeuwigheyd nooyt zien het end.

2. Waarom houd' ik met zoo veel forgen
 Dog voor myn Philis, myn Godin,
 Myn al te trouwe min verborgen?
 Sal zy nooit weeten dat 'k haar min.

3. Ô Ja! myn Engelin zal weeten,
 Dat zy door haar Behoorlykhe'en,
 Myn Hert, en Sin lang heeft bezeeten:
 Ik Leef, en Sterf voor haar alleen.

4. Waar toe dient my dit angstig schromen?
 Ik zoek verlichting in myn Smert,
 Die reeds al is in top gekomen:
 Ligt dat zy eens bewoogen wert.

5. Want in een Lichaam zo vol gaven

Dunkt

Dunkt het my een onmoog'lykheyd,
 Dat daar een Ziel in is begraven,
 Zoo vol van ongevoeligheyd.

6. Wel aan ik staak voortaan myn klagen,
 My dunkt ik zie door Phillis min,
 Al myn voorgaande leed verjagen,
 En heel verbannen uyt myn fin.

Verkege Vryheyd. Aan CLORENIA.

Menuet: *Charmé de mille Appas.*

Vaar wel nu Clorenie,
 Dewyl dat ik sie,
 Dat ik uwe sinnen,
 Noyt tot trouwheyd buygen kan:
 Het is om die reden dan,
 Waarom ik uw verban.
 Vaar wel dan Clorenie,
 Want ik weet niet wie,
 Tog zoo een' sou minnen,
 Die door hare werken toond,
 Dat ontrouwheyd in haar woond,
 Wyl gy my zo beloond.
 't Is waar dat gy voor desen
 My hebt veel gunst en min bewesen,
 Dog die tyd is gepasseerd,
 En uw gunst is ook verkeerd;
 Ik heb daar door geleerd.

2. Hoe weynig is 't dat men
 Sig vertrouwen ken
 Op waarschylykheden?
 't Scheen ik was van uw bemind,
 Dog by d'uytkomst zo bevind
 Ik, hoe ik was verblind:
 Want uw lossen aard,
 Die had gy gepaard

C 5

Met

Met geveysde zeden,
 Die ik niet wel zag voorheen,
 Mits ik dagt, ik ben alleen
 Bemind en anders geen.
 Ik stel dan nu ter zy'en
 Uw min en al u vlyeryen:
 't Geen wel eer was hoog geagt,
 En met sorg van my betragt,
 Is nu by my veragt.

3. Uw Lot raakt my nu niet,
 't Sy vreugd of verdriet,
 't Kan my nu niet deeren;
 'k Heb de gulde vryheyd weer,
 Die 'k zo dwaasfelyk wel eer
 Ley voor uw voeten neer,
 Door uw kwaad beleyd,
 En ontrouwigheyd,
 Kwam myn Staat te keeren,
 En ik denk my nu voortaan
 Wel te wagten voor die paan,
 Waar op ik ben verraan,
 'k Ben met myn luk te vreden;
 'k Smaak de vryheyds zoetigheden:
 Ik ken nu geen minneguyt:
 'k Agt de min een schaad'lyk kruyd,
 En seg dan tot besluyt.

4. Weg weg nu dwase min,
 'k Ban u uyt myn Sin:
 Schoon dat ik voor desen,
 Ook was onder het gebied,
 Van de blinde God Cupied,
 Ik agt zyn pyl nu niet.
 Uw zoetheyd is slegts zuur,
 Uw vreugd van geen duur,
 Wat playfier kan 't wesen,
 Daar men altyd sit en fugt,

En dit is alleen de vrugt,
 Van uw gewaand genugt.
 Hoe is zoo een zyn leven,
 Met ongeneugt en ramp doorweven?
 Die sig met veel gunsten vleyd,
 En daar na door uw beleyd,
 Sig vind te laat misleyd.

A I R ,

Tot een Nieuw-Jaars-Gift aan Elisa.

Elisa, 'k soek myn grootste Schat
 U op te Offeren, die myn Sinne
 Bewoogen hebt, om u te Minnen,
 Zoo dikwils ik 't Geluk maar had
 Van myne Liefde te bewyzen,
 Aan u schoonbeyd waard te pryzen.

2. Wel aan! ontfang myn Hert geheel
 Aan uw beoorlykke'en verbonden;
 Het werd gewillig uw gesonden
 Had ik slegts waardiger Juweel;
 Maar 'k vind geen gift zoo reed en klaar
 U t'Offeren in dit Nieuwe-Jaar.

2. Werd dese gift maar niet versmaad!
 Of heeft myn ziel uw ooit bewoogen?
 Dit Hert sal uw beoorlyke oogen
 Altyd versellen, waar gy gaat,
 En toonen, dat myn liefde alleen
 U glants aanbid en anders geen.

Stem: Il n'y a point de Plaisir parfait.

MYn Moeder zeyd my alle dag,
 Dat 'k my moet wyslyk dragen:
 Dat ik geen Heertjes zien en mag,

Hoe

Hoe zeer zy my behagen:

Maar een van hen staat my te wonder aan.

Dat 's wel gedaan: Dat 's wel gedaan:

Hy zoende my op een nagt sesmaal. 't Lest

Dat was nog 't best: Dat was nog 't best.

2. Ik leyd' een leven naar myn sin,

En ben ook wel te vreedden:

Ik kus, en zie 't geen ik bemin:

Heb ik daar toe geen reeden?

Ik drink myn glas, dan by myn Lief gegaan:

Dat 's wel gedaan: Dat 's wel gedaan:

't Geen daar geschied laat ik uw raden: Dog

't Is beter nog: 't Is beter nog.

Stern: Hoe lang sal ik O Ziel-Vorstin.

't **W**As middag aan de Zuyder-Zon,
Als Thirsis, aan een koele bron,

Dus uyrte zyn gedagten,

In 't afzyn van zyn Roosmond,

Die hy met smert verwagte.

2. O Schaduw-ryke Streek! hoe zoet

Doet gy myn teer verliefd gemoet

Herdenken aan die vreugde,

Die gisteren in zoo'n Overvloed

Myn dwynend Hert verheugde.

3. Dit is de plaats, hier is de bron,

Daar ik gelyk Endimion,

Gekust wierd onder 't slaapen,

En met de Susster van de Son

Mogt suyv're Lusjes raapen.

4. Hier kwam die schoone tot myn tre'en

Daar ik met afgematte le'en

In schaduw van dees Elfen

Te rusten lag, vol zoetighe'en

Al kussend my omhelten.

5. Hoe wierd myn min-ziek Hert geraakt?
 Doe ik, zoo lieflyk, wierd ontwaakt
 Door uw ferp-zoete Kusjes.
 Ach! lieve Roosmond, hoe blaakt
 Myn Ziel nog door die Lusjes.
6. Dit was het endje van 't Sermoen
 En Thirfis Vreugde-Sang, die toen
 Zyn gaatjes toe ging trekken:
 Op hoop, dat zy hem door een Zoen
 Weer op zou komen wekken.

Stem: *Neeltje heeft met &c.*

Philida lag neer gezeegen
 In de schaduw van de Zon,
 Met haar Keursje half ontreegen,
 Digt by een klaar Water-Bron:
 En zy droomden overluyd,
 Dat sy met den herder Damon was de bruid
 Damon kuft, Naar uw lust;
 Want myn minne-vlam moet zyn gebluft.

2. Damon, die dat zoete Droomen
 Had verstaan van Woord tot Woord,
 Is terstond by haar gekomen;
 Dat heeft zyn jong Hert bekoord:
 Zyn jong Hertje dat lild, en heeft
 Om dat hy de Assurantie niet en heeft,
 En hy tugt; Dat de lugt
 Wedergallemd van zyn Ongenugt.

3. Wel, sprak hy, wie heeft zyn leven
 Sulk een blooheid meer gezien?
 Waarom in 't Verdriet gebleven?
 Blooheid wilt dog van my vli'en:
 Hier op bekeek hy zyn Philida,
 Allerschoonste, sey hy, sonder wederga,
 Moet myn lust, Zyn gebluft,

Dan

Dan was Damon zyn jong Hert geruft.

4. Hier op ging hy haar Liefkoofen;
 Zy ontwaakte met angst belaan:
 Schaamte pronkt met roode Roofen,
 Als zy Damon daar sag staan;
 Ach! zey zy, Herder Damon, ziet
 Ik ben tegenwoordig wat je wild, gebiet,
 Met befweek, s' Aan de beek,
 En haar roode kaakjes wierden bleek.

5. Straks met hondert duysend kusjes
 Heeft hy zynen Brand gebluft
 En voldeed zyn Minne-lusjes:
 Doe was zyn jong Hert geruft:
 Hy drukte beyd' haar Borsjee bloot
 En haar roode Mond hem weer een kusje bood:
 Toen de Son, Ondergong,
 Scheyden dese beyde van de bron.

6. Philida begon te fugten,
 Ach! ach! wat is my geschied?
 Damon sprak, Lief wilt niet dugten,
 Gy zyt die myn ziel gebied;
 Ik sal uw eeuwig zyn getrouw,
 Daar en boven eeren als een Man fyn Vrou
 Zoo dat zy, Alle bey,
 Stelden de fwarigheyd straks aan een fy'.

M E N U E T.

Wie kwam my te wekken zoo ras
 Onlangs in het groene gras,
 Daar 'k in een zoete rust
 Schiep myne lust,
 'k Lag aan een klaar Waterftroom,
 Daar ik had een zoete droom,
 Wiens Edel Beeld
 Steeds myne finne streeld.

2. My dagt ik sag een blyde Schaar
Soetjes jokken met malkaar,
Alwaar de Jagt-Godin
Stond midden in:
En de Mulen drie maal dry,
Voegden sig terstond daar by,
Men song om Prys
Het leek wel een Paradys.

3. Vrouw Venus kwam getreden aan
Als Apoll' den Harp sou slaan,
God Bacchus met zyn maats
Namen d'eerste plaats,
Cupidootje vloog in 't rond,
Yder Nimph een pyltje sond,
Dies bleef ik staan,
En dagt hoe sal 't vergaan.

4. Onder dese blyde schaar
Wierd ik ook myn lief gewaar:
Myn hert en Ziel ontstak,
Als ik haar sprak.
Ik genoot myn volle lust,
'k heb haar minnelyk gekust,
En dit geviel,
Ook wel aan myn tweede Ziel.

5. Toen de vreugt op 't hoogstescheen
Was het dat zy haast verdween,
De slaap nam op 't gerugt
Van my de vlugt:
Onder dese Melody,
Voer ook haast myn droom voorby;
Ik stond en sag,
En maakte dit droef geklag.

6. O Genugte vol van list,
Die zoo haastig zyt gemist,
Gy hebt my in de slaap verleyd,
Uyt enkel ipyt.

Zyn de droomen dan loo soet,
Denk eens hoe het wezen moet,
Als men daar van
De Waarheden proeven kan.

VERJAARSANG AAN AMIRA.

Stem: $\left\{ \begin{array}{l} \text{O Kersnagt schoonder dan de dagen.} \\ \text{Als ik aanzie de heldre Stralen.} \end{array} \right.$

NU scheidt myn Sang-Godin behagen,
Te singen op dien dag der dagen,
Waar op Amira sag het ligt.

Een dag voor ons van groote waarde,
Wyl zy nu agtienmaal verjaarde:
't Geen elk tot vrolykheyd verplicht.

2. Ik breng geen Krans om 't hoofd te kroonen.
't Saizoen verbied m' een Bloem te toonen:
Wat Bloem zoud ook zoo heerlyk staan,
Gelyk de Lelyen en Roosen
Die op haar lieve Kaken bloesen,
En door geen Wintertyd vergaan.

3. 'kWensch dat haar schoon zo lang mag bloeyen
En steeds in volle luyfter groeyen
Tot een oneyndig Jaren-tal;
Ja, tot zy moe van hier te leven,
Haar eens ter plaatse sal begeven,
Daar alle vreugd volmaakt zyn sal.

4. En wyl zy niet en schynd geschapen
Om altyd dus alleen te slapen;
Zoo wensch ik haar in 't kort een Man.
Die wensch die gaat voor alle zaken,
Daar 's niet dat ons zo kan vermaken
Van alles wat men wenschen kan.

VERJAARSANG AAN DESELVE.
Twintig Jaaren oud zynde.

Stem: *Het best op Aard is een &c.*

HOe werd myn Ziel op desen dag ontroerd
En als van vreugd ten Hemel opgevoerd
Op desen Dag: waar op gy zyt gebooren,
Myn tweede Ziel, myn wellust uytverkoren,
Om met ons tweek, , Om met ons tweek,
Vereend van ziel en sin,
Door lief gekus, , Door lief gekus
Te voeden onse min.

2. Gy zyt het Lief, wiens eerste dag my streeld
Een dag die my zoo aangenaam verbeeld
Het zoet genot van duysend blyde dagen,
Wat kan, wat kan een Minnaar dog behagen,
Of meer voldoen, , Of meer voldoen,
Als dat hy in frisse Jeugd
Herbooren ziet, , Herboren ziet
De Bron-aar van zyn vreugd.

3. Uw Son rees op nu twintig Jaar geleen:
Een Son wiens glans is waardig aangebeen,
Vercierd met ziel-vervoerende cieraaden.
Wat sterfelyk oog kan zig met zien verzaden?
Ik sing uw Lof, Ik sing uw Lof,
ô Waarde ziels-Vriendin!
Maar Sang en Dicht, , Maar Sang en Dicht
Schiets veel te kort daar in.

4. Ik wensch dan slechts op uw Geboortedag
U zoo veel Heyl, als m' ooit een sterv'ling sag
Besitten: Dat u schoonheid zoo mag groeijen,
En Jaar op Jaar in zulke een luyster bloeijen,
Dat zelfs de Nyd, , Dat zelfs de Nyd
Moet roepen eyndelyk,
Geen Schoon op Aard, , Geen Schoon op Aard

I. Deel.

D

Een

Een Engel zoo gelyk.

5. Leef lang, leef lang, die my alleen bekoord
 En vierd met my uw vrolyke Geboort'.
 Wil my nog lang door uwe verkwikken.
 Den Hemel wil tot uwe dagen schikkén
 Een lange Ry, Een lange Ry
 Van Jaren sonder tal,
 Tot dat wy zyn,, Tot dat wy zyn,
 Daar 't Eeuwig wel zyn sal.

NIEUWE-JAARS-GIFT.

AAN CLIMEENE.

Stem: In de Min vind ik genugten.

DE Min vermaand m' op iets te denken,
 Climeen, om u voor Nieuwe-Jaar
 Op défen blyden Dag te schenken:

Waar meed' ik vast myn Geest beswaar.

2. Want rondom zind' in alle hoeken,
 Weet ik ter Wereld niet bekwaam
 Voor uwe schoonheid op te zoeken,
 Dat u kan wesen aangenaam.

3. Waar meed' sal ik u dan behagen?
 Komt Liefde! byt my stil in 't Oor
 Wat ik myn Engel op sal dragen,
 Waar meed' ik best haar Ziel bekoor.

4. Daar spreekt hy: 'k heb het al gevonden
 Myn hert, het waardste van myn goed,
 Werd in dit Papier gevonden;
 Op dat het val uw glans te voet.

5. Ontfang dit Offer waarden Engel,
 Het wagt uw gunst op 't Min-Altair.
 Ik geef u, waar ik selfs om hengel:
 Ey schenk m' ook sulc een Nieuwe-Jaar.

6. Zo werd ik stout om voor myn leven,
 Als gy my met uw min ver-eerd,
 Uw hert en hand op trouw te geven,
 Dit is myn eenigste begeert'.

A A N P H I L L I S .

Stem: *Van de Spaanschen Rayter.*

MYn Phillis, Ach! wie kan
 Sig dog onthouden van
 In uwe magt te raken?
 Die u maar eens aanziet,
 Voeld terstond een minlyk blaken
 En raakt in uw gebied.

2. De Schigt ô Minne-God,
 Kan niet geraken tot
 Het Hert indien z' haar oogen,
 Waar mee zy lonken schiet,
 Ons onthoud: want haar vermogen
 Is meer, dan gy Cupied'.

3. De Lente Roose-knop,
 Die wy zoo cierlyk op
 Uw kaakjes zien ontloken
 Heeft Phillis menig hert,
 In Liefdebrand ontstoken,
 Vol soete Minnesmert.

4. 'k Swyg van uw lieve mond.
 Die my zo heeft doorwond
 Door Kusjes van uw Lipjes,
 Dat ik die altemaal
 Agt voor regte minneklipjes,
 Zy tarren 't rood Coraal.

5. De lokjes van uw hoofd,
 Wiens glans het goud verdoofd;
 Die krinkelende golven,

Die my voor 't meerendceel
 In uw teed're min bedolven'
 Zyn Venus Min-gareel.

6. Maar uwe groote Geest
 Houd my nog aldermeest
 Gekluysterd in uw banden :
 Maar ik roem nog dien dag,
 Dat ik in uw schoone handen
 Myn vryheyd stranden sag.

7. Men seg dan niet, men kan
 Sig wel onthouden van
 In liefde 's Magt te raken :
 Want die myn Phillis ziet,
 Moet terstont in liefde blaken,
 En eeren zyn gebied.

A A N R O S A U R A :

Op 't gefigt van een Roos.

Stem: { *Te Vlissinge leyd een Jagt bereyd.*
 { *Als ik myn Pbillis kussen mag.*

Rosaura, sager dan een Roos,
 Wiens Bloosje gloeyd in d' eerste tyden
 Bedaaud met lieffelyk' Ambroos,
 't Geen onse Zieftjes kan verblyden.

2. 't Is 't Bloempje dat nu op zyn blad
 Zoo geestig pronkt in zyne spruyten :
 Maar wort het van de tyd gevat,
 Zoo sal 't zyn eygen vonnis uytten.

3. 't Sal sterven in zyn droevig groen,
 En laten bloem en blaadjes dalen :
 De Roos, daar 't al om was te doen,
 Verliest haar luyfferryke stralen.

4. Rosaura. wat ik bidden Mag.

Ey!

Ey! hou dit altyd in u sinnen,
 Kom gun my eens dien blyden dag.
 Die Vreugdefakkel van het minnen.

5. Zoo dorr' uw Bloempje nimmermeer,
 Schoon dat uw Jaartjes ook verhogen:
 't Affetsel schenk gedurig weer,
 Dat 't Jarental had afgetogen.

M E N U E T A A N C L I M E E N E .

KOn ik de min ontvlugten,
 Ik sou niet langer sugten,
 Nog slyten vol druk
 Dus myn tyd in ongeluk,
 Maar wyl Ik ben gebooren
 Om in de min te smooren,
 Zoo blyf ik die ik ben,
 Wyl ik dog niet anders ken.

2. Wat kan ik dog verrigten?
 Daar selver moeten swigten
 De Goon in haar Throon,
 Voor de magt van Venus Soon:
 'k Wil dan met Offerhanden,
 Verliefte veuren branden
 Voor 't Altaar van de min
 En blonde Schuym-Godin.

3. Ik leef dan in u banden,
 Gy hebt myn Hert in handen,
 Myn waarde Engelin,
 Die ik alleen bemin:
 Het zyn uw lieve Lonken,
 Die my in min ontvonken.
 De stralen van uw oog
 Myn ziel tot min bewoog.

4. Die net gespanne boogjes
 Van uw verliefte oogjes
 Verleenen my een zoet,

Dat myn Hert versmelten doet:
 Wanneer het Lief gewemel
 Van dien Azuuren Hemel
 Myn Zieltje tot den grond
 Treft met een diepe wond.

5. De roo' Corale tipjes
 Van uwe lieve Lipjes
 Doen my vaak met een sugt
 Beswymen, door 't genugt:
 Wanneer ik op de randjes
 Van nw yvore tandjes
 Een vogtig Kusje druk,
 En minnaars vrugten pluk.

6. Maar als ik streel uw Boesem,
 Zoo geurig als de Bloessem,
 Van Peer, of Apricoos,
 Zo blooft gy als een Roos:
 En toond my hoe uw Kaakjes
 Nog door Min-vermaakjes
 Eens sullen zyn gekleurd,
 Als ons dat Luk gebeurd.

7. Laat ons dan, afgescheyden
 Van al 't gewoel, ons beyden
 Vermaken hier alleen,
 In onse Min te vreen:
 Die kend geen swarigheden,
 Als 't Onheil is geleden,
 Zo nadert weer 't geluk,
 Min groeid in ramp en druk.

8. Kom laat ons wêer eens kussen
 En onse Vlammen blussen,
 Climéne kom, ey kom,
 Omhels uw Bruydegom:
 Wil m'in uw armen streng'len,
 Weg sinkend in het zoet
 Vankuitche Minne-glood.

KERMIS-GIFT. 55
A V O N D - S T O N D.

Stem: *Tranquile Cœur &c.*

Zyt welkom gunstige Avond-stond,
Die met uw Sluyer my komt dekken:
Op dat ik met myn Roofmond
Geruſt en vry mag trekke-Bekken,
Geen dag' ô Aangenaem' en lieve duyſternis!
My zoo bekoorlyk is.

2. Uw kleed' daar ik de ſilv're Maan,
En Goude Sterren op zie blinken,
Trekt gy, voor't nydig Oog, my aan,
Als wy ons Nectar kuſjes drinken.
Geen Dag, ô Aangenaem' en lieve Duyſternis!
My zoo bekoorlyk is.

3. Verzaad van Vreugd en moe gekuſt,
Als of de Ziel my wil begeven,
Legt gy my in uw' arm te ruſt,
Om weer van nieuws af aan te leven.
Geen Dag, geen Morgen-Son, ô lieve Duyſternis!
My zoo bekoorlyk is.

M I N N E - S A N G

Stem: *Que chaque'un de nous &c.*

Dianier, Vreugd van myn leven.
Dageraad, die my een ligt
Schoonder als de Son kund geven,
Door uw Minnelyk Gefigt
Gy doet my in Vreugde baden
Al myn Smert en droef gelugt,
Mits ik leef in uw genade,
Zyn verkeerd in Ziels-genugt

2. Sla 'k myn Oogen op uw Oogen,

't Is of my de Ziel ontvliegt
 En ten Hemel wert getoogen:
 't Ligchaam als in slaap gewiegt,
 Komt een sluym'ring te genieten.
 Die myu doffe geest verligt
 En verlost my van verdrieten,
 Door dat lieve Sonne-licht.

3. Zoete mond wiens teed're tippen
 Tarten 't schoonst' koraal in kleur,
 Druk ik eens uw lieve lippen,
 'k Ruik een zoete Nectar-geur;
 'k Smaak het zoetst' der Honingraten:
 Tot door 't zoet, daar ik van sterf
 Als de Ziel my heeft verlaten,
 Zoeter leven ik verwerf.

Stem: Als de gulde Son ging dalen.

MEend niet, Cloris! dat het kussen
 Van uw Boesem, Mond of Kaak,
 Kan myn Minnevlammen blussen,
 Neen myn Engelin, ik haak
 Door het zoet van dese Kusjes
 Nog na zoeter Minnelusjes,
 Als die ik tot nog genoot;
 Ik haak eerder,, Nog veel meerder
 Naar de weelde van uw Schoot.

2. Als ik besig ben met knusen
 Van uw Boesem, daal ik staag
 Dan met myn gedagten tusschen
 Hembd en Vel neer na om laag,
 Tot dat ik daar heb gevonden
 't R egte middel voor myn Wonden:
 't Middel dat myn leed weer mooy
 Kan verwinnen,, En myn sinnen
 Brengen in de oude plooy.

3. Moge

3. Mogt ik eens doen Offerhanden
 In dien Tempel, alwaar ik
 Dikwils met gedagten strande:
 Ach! sag ik dat oogenblik,
 Zo vol zoetheid, eens geboren!
 Dat gy woud myn Bee' verhooren,
 Ik verlang vol vuur daar na:
 Kom myn Troosje,, geurig Roosje,
 Gun my eens 't gewenste Ja.

GOEDE RESOLUTIE

Op een kwade Kermis.

Stem: *Amarantje &c.*

Sullen wy dees Kermis sonder
 Jonge Juffers moeten gaan?
 Dat was by me soolen wonder:
 Neen: wy moeten 'er weer aan.
 Ik kan niet zien dat elk een gaat palifieren
 En met een meyd op sy voorby gaat swieren,
 Neen wy laten ons niet pieren,
 Schoon wy nu nog sonder staan.

2. Hadden wy nu ons Maitressen
 Van het laatst voorleden Jaar?
 Zo sag ik wel haast tot sessen
 Aangegroeid dees kleine schaar;
 Had gy Phillis nog, en gy u Ameraatje,
 Ik Clorimeen, of myn Cloreniaatje,
 Trots 't gebonte-mutst Papaatje,
 Waren wy dan aanstonds klaar.

3. 'k Zie daar een deel Jonge Juffers;
 Kom maar Vrienden volgt my na:
 Laten wy niet staan als Suffers;
 Roept maar tot dees Ronde, Sta.

't Sa val maar aan als Mannen van Courage:
 Geven wy wat Koek aan haar lui tot Voerage,
 Want dat is van ouds d'Ufage,
 Wil je mee zoo seg maar Ja.

A A N C L O R I S.

Stem: *Courante la Bave.*

WEl Cloris hoe dus los van Aard?
 Hoe zyt gy zo veranderlyk van finnen?
 Gy dwongt my eerst om u te minnen
 En nu agt gy my u gesigt onwaard:
 Is 't u genoeg dat gy myn Hert
 Hebt door uw list in 't minne-net verwerd?
 Daar gy nu op myn aankomst schynd te vreeën:
 Ik weet schier niet, Wat dit sal wesen,
 Of waarom gy vlied.

2. Zoo gy waard sonder my vernoegd,
 Waarom myn Vryheyd dan zoo sel bestreden?
 Waarom by al uw Minzaamheden
 Zoo meenig lonk en zoete kus gevoegd?
 Ja selver op de eerste stond,
 Dat ik my in uw lief geselschap vond,
 Hebt gy die uyt uw selve my geschonken;
 En nu gy my, Hebt doen ontvonken,
 Steld gy my ter sy.

3. Wel aan! mishag uw alree?
 Daar 'k uw in 't minst geen reden heb gegeven;
 Ben ik uyt uwe gunst verdreven?
 Zo mishagd uwen loffen Aerdt my mee.
 'k Sal u niet minnen tegen sin,
 Neen, ik eisch voor myn liefde Wedermin,
 En zo ik uw dus niet en kan verwinnen,
 Zo heud ik op
 Van te beminnen Dese Kermis-Pop.

ECHO'S

ECHO'S KLAGTE AAN VENUS,

Om 't verlies van Narcissus.

Stem: *Pour quoi vous plaignez vous.*

♫ G R o o t e M i n - G o d i n !
 Neigd eens tot my uw Ooren:

♫ G r o o t e M i n - G o d i n !
 Hebt meeley met myn Min.
 Verhoor myn droevig klagen:
 Versagt dog eens de smert,
 Waar van ik alle dagen
 Zo fel gepynigt werd.

2. Ik heb zo langen tyd
 Bewierookt uw Altaren:
 Ik heb zo langen tyd
 My met de Hoop gevleyd.
 Dat gy nog eens meêdogen
 Zoud hebben met myn rouw'
 En door uw groot Vermogen
 Myn Leed verzoeten zouw.

3. Maar nu, ach! wat verdriet!
 Nu is myn Hoop verdweenen:
 Maar nu ach! wat verdriet!
 Loopt alles hier in'triet.
 Wyl 't Puyk der Jongelingen,
 De Cieraad en de Roem
 (Helaas! wat wreeder dingen)
 Herschept is een Bloem.

4. Verstaat gy nu de Kunst,
 Om ook te Transformeeren:
 Verstaat gy nu de kunst,
 Zo toon my eens u gunst
 En wil hem eens het leven
 En verder al het geen,

Dat

Dat hy befat, weer geven
En maak hem als voor heen.

5. ô Venus! 'k sweer u, dat
Ik u dan weer fal off'ren:

ô Venus! 'k sweer u, dat

Ik u myn beste Kat

Met Huyd, met Smoel en Ooren

En staart op Off'ren fal:

Wilt gy my niet verhooren,

Zo krygt gy niet met al.

6. Of ben ik dit niet waart,

Zo weigerd my dan dit niet:

Of ben ik dit niet waard,

Herfchep my dan in Aard:

Laat my dees Gunft genieten

Dat hy in my met een

Geplant, mag wortel fchieten,

Zo ben ik ook te vre'en.

Stem: *Allemande.*

WEg Clorimeen, Die my voorheen
Dagt door uw gunft te lokken in uw knip:
Weg Clorenie, Want ik ontvlie
Uw fchoonheyd, als een Klip.

Weg, Phillis, weg,

Schoon dat gy my voor defen hebt bekoord,

'k Wierd noyt van uw verhoord,

Des is myn min gefmoord:

Weg, Phillis, weg,

Myn Lieve Cloris die

Behaald de prys van drie.

2. Haar lief gefigt Geeft foeter ligt,

Dan Phœbus lief aan's Hemel's klaren trans:

Een lonkje van Myn Cloris kan

Verdoven al die glans.

Weg

Weg altemael.
 Myn Cloris, die behoud alleen het Veld
 'k Ben heel in haar Geweld,
 Uw Magt is neergeveld:
 Weg, altemaal,
 Myn Cloris, myn Godin,
 Beheerst alleen myn Sin.

De WELSCHER-MAN, met zyn Rarikiëk.

Ich bin 'er ein Guter Welscher-Man,
 I Der nichts en hat, und nicht Leben kan:
 Ich bin 'er nun kurtz aus Romem gekommen,
 Und habe meine Kaste mit genommen.
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiëk
 La belle Catharyn, Charmante Margariet.
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiëk:

2. Nun doe ich meinen Kasten auf:

Ich saag es isler nich zu kauf;
 Der König von Schweden auf seinen Pferd
 Der Römischer Kayser mit seiu Schwert.
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiëk
 La belle Catharyn, Charmante Margariet.
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiëk:

3. Daar is Czaar Piet die kroote Mulcoviet;

Le grande Turk met al zyn Suit;
 De Prins Eugene met zyn armé,
 Die slaat 'er de Turke hind, und her.
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiëk
 La belle Catharyn, Charmante Margariet.
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiëk:

4. De König von Frankryk in zyn Karos

Met Monsieur de Conti, kyk, hoe ryd se trots;
 De Cardinaal, und de Pape van Rome,
 Die hebbe op de kop de drie dubbelde Krone.
 Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiëk

La

La belle Catharyn, Charmante Margariet.
Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiék ;

5. De König von Engeland op zyn throon
De Prins von Wallis zyn oudste Zoon
De Parlement, und het Okerhuys
De Bille von d'Accys maak een kroot kedruys
Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiék
La belle Catharyn, Charmante Margariet.
Schöne Spielewerk, und schöne Rarikiék ;

6. De König von Spanjen met den Infant,
De Prins von Brazil aan zyn rekte hand ;
De Köninginne van Portugal,
Die wort 'er kesoend von heur Gemaal.
Schöne spielewerk, und schöne Rarekiék
La belle Catharyn, Charmante Margariet.
Schöne spielewerk, und schöne Rarikiék ;

7. De Prins von Oranjen met zyn Bruyd.
Hier mit is myn Rarikiék kaff uyt.
Cathryn, und Margriet, met heur galand,
Die gane na bed toe hand aan hand.
Schöne Spielewerk, und Schöne Rarikiék
La belle Catharyn, Charmante Margariet.
Schöne Spielewerk, und Schöne Rarikiék.

Stem: *J'avois juré que l'Amour*

'k SWoer dat nooit Cupido's Magt
SOp myn Hert iets tou vermogen,
Ondertusschen Dag en Nagt
Kwyn ik om Climene's Oogen:
Wyl de tyd my merken doet,
Dat men vroeg of laat moet minnen,
Wyl de tyd my merken doet,
Dat men niets versweeren moet.

2. Trots op onverschilligheid
Dorft ik d'Alderschoonste tarten,
En ik maakte Vaniteit,

Vry

Vry te zyn van minnesmarten:
 Maar de tyd my merken doet,
 Dat men vroeg of laat moet minnen;
 Maar de tyd my merken doet,
 Dat men niets verweeren moet.

3. 'k Meende 't was een dolligheid,
 Dat ik thans noem ware liefde,
 En ik schatte 't malligheid,
 Dat een Schoone my doorgriefde;
 Maar de tyd my merken doet,
 Dat men vroeg of laat moet minnen;
 Maar de tyd my merken doet,
 Dat men niets verweeren moet.

4. Van 't begin dat ik aansag
 Myn Climene's Schoone oogen,
 Bukte ik voor haar gesag
 En erkende haar vermogen;
 Want de tyd my merken doet,
 Dat men vroeg of laat moet minnen;
 Want de tyd my merken doet,
 Dat men niets verweeren moet.

5. 't Wondert my niet dat Climeen
 My in Liefde kan onsteken,
 En door haar Bevallighe'en,
 Myn verstaalde Hért verbraken;
 Wyl de tyd my merke doet,
 Dat men vroeg of laat moet minnen,
 Wyl de tyd my merken doet,
 Dat men niets verweeren moet.

6. Schoonste die myn Ziel doorwond
 Door uw zoete minneligten,
 Reyk my eens uw lieven mond;
 Uwe Min kan my verpligten;
 Wyl de tyd my merken doet,
 Dat men vroeg of laat moet minnen;
 Wyl de tyd my merken doet,
 Dat men niets verweeren moet.

Stem:

Stem: *Berger Trompen &c.*

HElaas myn Godinne
 Aanhoord eens myn klagt;
 Myn Hert, Ziel en Sinnen
 Die zyn in uw Magt.
 'k Doe uw Offerhanden
 Van een eerbiedig Hert,
 Dat noyt in de Banden
 Der min was verwerd,
 Voor dat uw schoone oogen
 Dat hadden doorwond;
 Des toond dan meedoogen,
 En maak my gesond.

2. Gy weet nu myn Kwalen,
 Gy kend reeds myn pyn,
 Myn sugten, myn dwalen,
 Geeft my dan Medicyn.
 Myn Hert berst door 't klagen:
 Myn Ziel is ontruft;
 Om u te behagen
 Sterkt alleen myn lust:
 Maar gy schynd te vlugten,
 Wanneer ik u bid
 Met tranen en sugten;
 Wat wreetheyd is dit?

3. Wilt de wonden genesen,
 Die gy hebt gemaakt;
 Wild troostelyk wesen,
 Dien zoo naar u haakt;
 Wil hem Liefde betonen,
 Wyl hy u bemind:
 Gy kond hem belonen,
 Als gy u verbind;
 Want Liefde te dragen
 Dat is groote pyn:

Als men van die plagen
Niet beloofd kan zyn.

4. Kan ik geen troost verwagten?
Roemwaarde Godin,
Zoo moet ik vermagten
En smelten door min.
Hoewel dat een minnaar,
Al lyd hy veel verdriet,
Steeds hoopt een Verwinnaar
Te wesen: Ey bied
Hem dan eens een kusje,
Van uw lieve mond,
Geneest my myn lusje,
Gy hebt my gewond.

Stem: *Alte auf diesen Platz.*

A Ch! zoete Engelin,
Ach! Stookster van myn min.
Aanzie myn groote pyn,
Geef my eens Medicyn;
Uw Wesen schoonste Beeld,
Dat in myn ziel steeds speeld,
Voed in myn ingewand
Een gloed van minnebrand,
Reik my uw lieve mond;
Want ik ben zeer gewond.

2. Ik bied u aan myn hand,
Myn Trouw tot onderpand,
En geeft gy d'uwe myn,
Zal ik genesen zyn;
Want als ik uw Gesigt
Moet missen, leid het Wig
Met zyn vergulde boog
Te schieten van om hoog,
Een Pyl van minnesmert

I. Deel.

E

In

In 't binnenst' van myn Hert.

3. Dies bid ik schoon Godin!

Betoon my Wedermin:

Want zo 'k die langer derf,

Door groote liefd' ik sterf:

Waarom laat gy myn Hert

Zo in uw Min verwerd?

Geef maar een lieve Lonk,

Of maar een minnevonk,

En toond dat gy ook zyt

Tot wedermin bereid.

4. Uw lieve roode mond

En borsjes Appel-rond,

Uw tandjes als yvoor,

Zyn 't geen my Hert bekoer;

En gy tot myn verdriet

Agt uwen Minnaar niet:

Hoe zyt gy dus zoo wreed,

Dat gy in al het leed.

En smerten die ik ly',

Niet eens toond medely!

5. Gy weet dat 'k u bemis

Met een opregte Sin;

Ach! dat eestis uw gemoed

Ook proefde Liefdens-gloed;

Want buyten u alleen,

Min ik ter Wereld geen,

Gy zyt myn Liefde-bron;

Gy zyt myn Vreugde-zon,

Die door uw zoet aanschyn,

Verfagten kund myn pyn.

6. Heeld gy myn Wonden niet,

Zoo sterf ik van verdriet

En groote Minnebrand,

Waar van alleen uw hand

My helpen kan; ey toond

Dat

Dat Weermin by u woond:
 Laat 't Ja-Woord uyt uw mond
 My maken weer gefond:
 En geef my tot myn loon
 Uw fuyv're Maagdekroon.

Stem: *Thirfis dans un Bois tenebreux.*

ALs Thirfis fig in 't Bosch bevond, (*Bit*)
 Sprak hy tot die hem had doorwond,
 Ik sterf, myn zoete lieve Meysje,
 Ik sterf, myn zoete lieve Kind.

2. Iris neem dog myn sugjes an,
 Want niemant my genesen kan,
 Als gy, myn zoete lieve Meysje,
 Als gy, myn zoete lieve Kind.

3. Want waar sag men ooit sulc een Maagd,
 Die myne Ziel dus heeft behaagd,
 Als gy, myn zoete lieve Meysje,
 Als gy, myn zoete lieve Kind.

4. Dit taygen zelf de Roofseblaen,
 Die op de lieve kaakjes staan
 Van u, myn zoete lieve Meysje,
 Van u, myn zoete lieve Kind.

5. Het Elpenbeen en Lelie-wit;
 Dat op het gladde Voorhoofst fit
 Van u, myn zoete lieve Meysje,
 Van u, myn zoete lieve Kind.

6. Geen Incartiaat in 's Werelds-rond
 Is schoonder, dan de rode mond
 Van u, myn zoete lieve Meysje,
 Van u, myn zoete lieve Kind.

7. Veel schoonder als de Dageraad,
 Is 't Zielbetoverend gelaat
 Van u, myn zoete lieve Meysje,
 Van u, myn zoete lieve Kind.

8. Indien Jupyn had 's Menschen oog,
Hy haalde wis uyt 's Hemels Boog
Om u, myn zoete lieve Meysje,
Om u, myn zoete lieve Kind.

9. Hoe hoog men d'Ed'le wyn ook schat
Veel liever ik klaar water had
Met u, myn zoete lieve Meysje,
Met u, myn zoete lieve Kind.

10. 'k Lach met een anders gunst of druk
En laat afhangen myn geluk
Van u, myn zoete lieve Meysje:
Van u, myn zoete lieve Kind.

11. Veel Minnaars zoeken geld en goed
Maar niemand my myn lust voldoet,
Dangy, myn zoete lieve meysje,
Dangy, myn zoete lieve kind.

12. Ô Ja, myn kuifche Ziels-Vriendin
Ik tragt alleen na weder-min
Van u, myn zoete lieve meysje,
Van u, myn zoete lieve kind.

13. Sint dat gy waard myn eenig but,
Kon ik niet rusten een Minut
Van u, myn zoete lieve meysje,
Van u, myn zoete lieve kind.

14. Tot ik myn dagen eindigen zal,
Sal niemand zyn myn lief myn Al,
Dangy, myn zoete lieve meysje,
Dangy, myn zoete lieve kind.

15. Wanneer de dood my heet doorgriest
En dat door al te groote liefd'
Tot u myn zoete lieve meysje,
Tot u myn zoete lieve kind.

16. 't Sal zeker op myn Tombe staan,
Thirfis is door de min vergaan,
Helaas! om Iris 't lieve meysje,
Helaas! om Iris 't zoete kind.

Op het By-zyn van PHILLIS.

Stem: *à Table avec mes Amis.*

WAnneer ik by myn Phillis sit.
 Denkik noit aan myn droeve kwalen:
 Als zy haar oog, zo swart als git,
 Vol Ziels-verwinnend Vuur, met gunst laat op
 myn dalen,
 Dan tart ik de Goon met myn Lot,
 Dan tart ik de Goon met myn Lot,
 Dan zwemt myn ziel in minnelusjes.
 Geef ik haar eens een Kus
 Zy drukt my met haar lipjes,
 Dus Off' ren,
 Dus Off' . . . ren w' aan den Minne-God.

SINT NICOLAAS-DEUNTJE aan GLORIS

Met een Zuiker Ventje en Wyfje.

Stem: *Als ik aanzie de beld're Stralen.*

IK had beloofd u wat te geven
 Voor uw Sint Nicolaas, hier neven
 Zoo gaat dan 't geen ik heb gekogt.
 Ik wist in 't eerst nauw te bedenken,
 Wat ik myn Cloris best zouw schenken,
 Dog eind'lyk is dit uitgesogt.
 2. Zie hier Me-Juffer dan een Kwantje,
 Dat met zyn Zuiker-zoete handje
 De Pispot voor zyn Dame houdt.
 Die voor het minst na ik kan niet giften,
 Soo zoet als Spaansche Wyn sal piffen,
 Want z' is van zuiker opgebouwd.
 3. Haar zoetheid die is ook inwendig;

Haar zoet Humuër is zoo bestendig,
 Dat schoon men haar zoend of byt,
 Zoo sal sy nooit daar tegen morien,
 Nog in het minst daar tegen knorren,
 z' Is heel goedaardig van de tyd.

4. Daarom zoud' ik aan die niet trouwen
 Uit vrees van kwade of bose vrouwen,
 Wel durven tot haar bestera'an,
 Dat zy haar maar niet lang bedogten,
 Maar ook zoo'n suiker Wyfje kogten,
 Gelyk ik heden heb gedaan.

5. Dog 'k sal hier van niet langer temen,
 'k Verfoek dat gy maar g'lieft te nemen
 Met sulc een Hert, gelyk als ik
 Het tegenwoordig aan kom bieden,
 En zoo dit by uw zal geschieden,
 Zoo ben ik wonder in myn schik.

6. Om dat ik het niet eer gebragt heb
 En dat gy ook wat lang gewagt hebt,
 Zoo krygje nu dit Liedje toe,
 Om dat als gy het kund van buiten,
 Voor dit foet Wyfjen op te sluiten:
 Zy is niet ras van piffen moe.

Z A N G A A N C U P I D O .

8 **M**Inne-God! die voor uw schigten
 Het al doet zwigten,
 Van 't kleinst' tot 't grootste dat'er leeft:
 De Zee en Aarden Lugt beminnen,
 't Gloeid al van binnen
 En tot de Liefde sig begeeft,
 In Boschen en Bomen
 Geen Vogel zoo vlug,
 Geen Vis in de Stromen,
 Ja zelfs de Mug,

De Vliegen en Mieren,
 (Schoon bloed'lose dieren)
 Niets is voor de liefde te ftug.

2. Daar gy u Heerschappy doet blyken

Moet alles wyken,
 Ja! gy dwong zelfs de hoge Goon,
 Wel eer door uw gedugte magten
 En felle Kragten,
 Om te verlaten hun verheven Throon,
 Jupyn om Europe
 Herschiept g' in een Stier:
 En Phcebus moest loopen
 Om Daphné zo fier.
 God Pan om Syringe
 Veel deuntjes moest singen
 En dansen met lugtige swier.

3. Selfs om Omphale te beminnen,

Dreef gy tot spinnen
 Aicides, die zelfs monsters dwong,
 Indien gy de nakomelingen
 Soo wel kund dwingen,
 Als die, daar ik zo strak van song:
 Hoe kund gy gedogen,
 Dat Roosje uw Magt
 (Trots op haar bruin' Oogen)
 Soo schendig veragt?
 Waak op Venus-Wigje,
 Gryp aanstonds uw Schigje:
 Ey lustig! za toon nu je kragt.

4. Soo Cupidoetje rep) een poosje,

Op dat myn Roosje
 Sig aan uw Wet gehoorzaam toond;
 Dat sal haar Hert gevoelig maken.
 Als zy voeld blaken
 De Minnevlam die in haar boesem woend
 Sal zy niet ontglippen

Myn Min, na ik gis.
 'k Proef al op myn lippen,
 Hoe sappig dat z' is :
 Maar neen! 't spytig diertje
 Dat spot met myn viertje,
 Hy schiet waar hy wil, het is mis.

5. Ik spot voortaan met u magten
 En felle kragten,
 Cupied! waar op je stoft zo breed
 Ga, laat Vulkaan u stompe Flitsen
 Op 't Aambeeld spitsen:
 Want gy hebt dog (gelyk gy weet)
 Kragt'lose Minnestoker
 (Het strekt u tot schand)
 Geen Pyl in uw Koker
 Zo scherp getand,
 Die Roosjes kan dwingen,
 Om synder te sinueu.
 Hangt 't Tuygje maar vry aan de wand.

Op 't Afzyn van PHILLIS.

Stem: *Tranquille Cœur préparez vous.*

6 **D**Roevig afzyn! dat myn Hert
 Gestadig in nieuwe rouw komt domp'len
 En dat myn Ziel met smert op smert
 Door uw geweld komt overromp'len:
 Helaas! wat lyd' ik al niet door uw wreed geweld
 Waar mee gy my bekneld.

2. Ik mis met Fillis al myn rust:
 Myn lust die is geheel ontylogen,
 Myn vreugde vuur is uitgeblust
 Door 't missen van haar lieve oogen.
 De schoonst' Sonneschyn strekt my tot duisternis.
 Als ik myn schoone mis.

3. Ik

3. Ik ken geen vreugde, dan alleen
 Als ik mag by myn Phillis wesen.
 Die kan de droefheid van voorheen
 Weer door de minste gunst genesen,
 Als ik een kusje van haar lieve lipjes pluk,
 Zo vlied straks al myn druk.

4. Vlied dan ook droeve fugjes! vlied
 Tot Phillis, oorzaak van myn klagen:
 Getuygd wat droetheid en verdriet
 Ik om haar afzyn moet verdragen:
 Getuygt haar hoe getrou dat ik, trots al myn smert
 Nog in haar Min volherd.

P A N E N S Y R I N G A .

Stem: *Marfch de Camizards.*

PAN die fat eens in het Riet en kweelde
 Dog hy speelde Van geen Weelde,
 Maar om dat
 Hy niet van zyn Lief, ik meen Syringe,
 Kon bedingen, Nog haar dwingen,
 Om fig an,
 Of lieft in haar zootje Steek-Salade Te ver-zaden
 Want zy smade Steeds zyn min.

2. Terwyl hy dus eenzaam fat te klagen
 Van zyn plagen, Kwam zy Jagen Daar voorby,
 Waar op hy, als weer op nieuws aan't branden,
 Haar aanrande: En toen aan de Linkerzy
 Van zyn Meid, Heeft hy na een Pretatie
 Dees Oratie, met veel gratie, Opgezeid.

3. Syringa kan Pan uw niet bekoren?
 Neig uw ooren Met behooren, Dog eens na
 Myne Klagt: wild gy by my ganfch vyven,
 Niet geryven, Zuld gy blyven Onverfagt?
 Ach! hoe graag, myn zoete-bolle dikke

Meid wouw ikke, jouw eens prikken;
't Is een vraag.

4. Pan, wel hoe nu? zei doen zyn Syringe,
Vandeess dingen Hier te singen? Steek een spel
Vry daar by: ik zal het nooit toelaten:
Al u praten Kan niet baten, Loof het vry
Ouwen Sül, wil dit maar laten steken:
Want ik reken al uw spreken,
Slegts als Nul.

5. Ik wil dat, zei hy,
'k Wil niet spreken Van uw streken,
'k Heb 't al vat,
Houw je Woord, wil dat niet gaan te buiten,
Nog my stuiten, 'k Sal ontsluiten
Nouw je Poort,
Maar (ð my) eer dathy haar 't begeerde
Kunsje leerde, Transformeerde
Haar Jupyn.

C O N T R E D A N S,
O F B O E R E - B A L E T.

G Et Neeltje jouw bruyn' Oogjes,
Uw lonkjes zo vol Min,, Engelin,
Spelen altyd door myn sin. Get
Daar toe de lieve Roosen,
Die op uw kaakjes bloofen, Ryk van geur
En zo aangenaam van kleur. Daar.
Ik seg het jouw zo als 't by my leid,
Myn Oogen zagen nooit zoeter meid,
Of die my zo wel beviel:
Woud gy u eens voegen na myn bekeer,
Ik zoende myn leven geen and're meer,
Dat sweer ik uw by myn ziel.

9. Uw wit Yvore Tántjes,

Uw

Uw lippis als Robyn,, die doen myn
Heel vergaan door Minne-pyn Uw.

Ach wild dan door het Kuffen
Myn heete brand wat blussen. Of zeer ras

Raak ik al den bruy tot As: Ach.

Ik seg het jouw-zo als 't by my leid,

Myn oogen zagen noit zoeter Meid,

Of die my zo wel beviel:

Woud gy u eens voegen na myn bekeer,

Ik zoende myn leven geen and're meer;

Dat sweer ik u by myn ziel.

3. Ik zie het wel aan je lonken

Jouw Hartje is wel goed,, en je bloed

Jeukt mee na het Minne-zoet. Ik.

Ey! laat ik 't uw eens leeren

Zo boven op jouw kleeren, 't gaat zo mooi

Hier wat deuntjes by de kooi. Ey!

Ik seg het jouw zo als 't by my leid,

Myn oogen zagen noit zoeter Meid,

Of die my zo wel beveviel:

Woud gy u eens voegen na myn bekeer,

Ik zoende myn leven geen ander meer:

Dat zweer ik u by myn Ziel.

4. Of wilt gy my niet minnen?

Zo seg dan maar regt uit,, jouw befnit

'k Sche'er dan by tyds nog uyt. Of.

Ik zoek myn jonge Leven

Zo niet ten roof te geven, Wat je 't Neel!

't Scheeld my al den brui niet veel.

Ik seg het jouw zo als 't by my leid,

Dan ga ik weer na een ander meid,

't Zy wie my dan best beviel:

Wild gy u niet voegen na myn bekeer,

Ik vraag het u van myn leven niet weer

Dat zweer ik u by myn ziel.

A P O L L O ' S
A A N P H I L L I S .

Stem: *Marsch de Marlbourg.*

WAt Hertstogt vind men hier op Aard,
Die zoo veel weelden heeft:

Of met wat drift gaat dog gepaard

Een zoet, als 't minnen geeft?

Niets streeld ons zoo de sinnen,

Als 't lieffelyke minnen:

Daar is geen zoet,

Dat zo voldoet,

Aan ons Gemoed:

Dan als de Min twee zielen bind;

Wanneer men mind en werd bemind:

Dit is een zaak,, die al 't vermaak

Des Werelds overwind.

2. De heersfugt werd gesteld van veel'

Voor d'aldermeeste in Kragt;

Maar my dunkt dat in tegendeel,

De Min de meeste magt

Moet werden toegeschreven;

Wie kan de magt weerstreven

Van 't Minnewigt

Want yder swigt Dog voor zyn Schigt.

Sag men niet menig Vorst en Heer,

De Kroon en Scepter leggen neer,

Voor 't Min-Altair,, Wanneer hy maar

Beproeft had zyn geweer.

3. Gelyk de Heers-fugt noyt is met

Een trotse Kroon te vre'en:

So kend een Minnaar Paal nog Wet,

Voor zyn Begeerlykhe'en.

Verkrygt hy eens zyn Beden,

Hy is nog niet te vreden,

Hy haakt alweer Naar nog een keer;

Ja zelfs hoe meer
 Dat hy verkrygt, daar hy om smeekt,
 Hoe meer dat zyn begeert' ontfteekt,
 En in zyn Borst,, Een nieuwe dorst
 Tot meerder kweekt.

4. Dit werd ik dagelyks gewaar
 Myn waarde Phillis: want
 Als ik het luk heb, dat ik maar
 Op uwe lieve hand.
 Een Kus of twee mag drukken,
 Wensch ik'er een te plukken
 Van uwe mond:
 Werd dat vergond, Ik voel terstond
 Dat myn begeerte hooger tweefd,
 'k Wensch gy'er my een weder geeft:
 Werd ik gekust,, 'k Voel dat myn lust;
 Nog geen voldoening heeft.

5. Dog niet dat ik ondankbaar ben,
 Voor uw gunsten: Neen,
 Myn liefste Phillis, ik erken
 Met dankbaarheid al'tgeen
 Ik van uw heb genoten:
 't Gering zo wel als't Grote,
 En 'k zal altyd, trots rampen (pyt,
 Met alle vlyt U tonen, dat ik ben en al
 Schoon dat het woedende geval
 My van uw scheid,, in Eeuwigheid
 Uw Minnaar blyven zal,

OP DE VERANDERING.

Stem: *Petite Jalousie.*

Lang duert het verand'ren van de moden,
 Elke Dag ziet men wat aars;
 Nieuwe swier schynd Philida te noden,

Deel

Deel te nemen in dat raars,
 't Kost niet veel, 't is mooi met een;
 'k Ben'er ook wel mee te vre'en:
 Ik houw veel,, van eens te verand'ren,
 Ik verscheel,, daar in niet van and'ren,
 Die drift schynd ons algemeen.

2. Pilida vermeerde de schoone gaven,
 Haar geschonken van Natuur,
 Zy maakt al die haar besien tot Slaven
 En vergroot het Minnevuur

Daar door in myn Hert met een:
 'k Ben'er ook wel mee te vre'en;
 Ik houw wel veel,, van eens te verand'ren;
 Ik verscheel,, daar niet van and'ren,
 Die drift schynd ons algemeen.

3. Wyl dan, Philida! ons gantsche leven
 In verandering bestaat,
 Schenk m' uw Hert, ik sal uw 't myne geven
 Zo komen wy malkaar te baat
 En voldoen ons lust met een;
 'k Ben'er ook wel mee te vre'en:
 Ik houw veel,, van eens te verand'ren,
 Ik verscheel, daar in niet van and'ren,
 Die drift schynd ons algemeen.

4. Laten wy ons dan gestadig houwen
 By de ongestadigheid:
 Maak dat my het ook niet komt te rouwen,
 Of dat ik my heb geveid
 Met de tydelicke Hoop alleen,
 Dan ben ik zeer wel te vre'en:
 En houw veel,, van eens te verand'ren,
 Ik verscheel,, daar niet van and'ren,
 Die drift schynd ons algemeen.

C O N T R E D A N S .

Stem: *d'Engelsche Bouré.*

Denk niet Phillis: dat uw afzyn
 Ooit myn vlam verdoven zal:
 Nimmermeer sal ik zo laf zyn:
 Ik trotsseer myn ongeval,
 Om u uit myn Hert te roeijen,
 Of te breken myne boeijen:
 Myn getrouwigheid staat pal
 Als een rots, voor 't wo'en der baren:
 En schoon ik u byzyn mis,
 So zal ik een Hert bewaren,
 Dat uw altyd eigen is.

2. Indien gy maar blyft bestendig
 By u eens gegeven Woord,
 Sal myn Min ook zyn on-endig,
 Gy die my eens hebt bekoord,
 Suld ook blyven myn Meest'resse,
 En myn eenigste Voogdesse,
 Schoon de 'lyd die alles smoord,
 Ons staag aanport tot verand'ren
 Sullen wy in eeuwigheid,
 Even vuuriglyk, malkand'ren
 Minnen, tot de Dood ons scheid.

3. Maar wat mag uw zorg dog baten
 Wyl ik u, myn Engelin,
 In myn heen gaan 't Hert wil laten
 Tot een pand van myne min,
 Laat ik 't u dan ook mee dragen,
 Staak dog uw onnodig klagen;
 Gy heericht eeuwig in myn sin.
 Phillis! laat dan ook myn afzyn
 Niet verdoven uwe gloed,
 Het zal my genoeg tot Straf zyn,
 Dat ik uw dus missen moet.

H E T

HET ZOET VAN DE JEUGD.

Stem: *Boere-Balet.*

Wat is't een Heerlyk Leven,
 Hoe zoet is het gevry,, thans voor wry,
 Als ik aan myn Phillis zy, Wat
 Door Minne-lust gedreeven,
 Haar mag de blyken geven, hoe de Min
 Houd geboeid myn Ziel en Sin. Door.
 Ach! hoe vermakelyk, verslyt
 Ik tegenwoordig nu myn tyd
 In volle lust en vreugt:
 ô Aangenaam en sagt gevlei
 Ik denk dikmaals (als Besje zei)
 ô Jé! hoe zoet is de Jeugt.

2. Aanschouw ik eens die Oogen,
 Waar door het Sonne-licht, dooft en swigt
 Elke straal verstrekt een schigt, aanschouw
 Cupido mag vry bogen
 Op Kragt en op Vermögen: Phillis Magt
 Is by my veel meer geagt. Cupido
 Een stralend lonkje doet geen zeer:
 Neen, het vermeerdert in my eer
 Die eerste zoete Vreugt:
 Wanneer gy lacchend my belonkt
 En dus myn böst nog meer ontfonkt?
 ô Jé! hoe zoet is de Jeugd.

3. Reyk ik myn hand aan haar toe,
 Of leg ik anders die,, op haar Knie,
 Ach! die zoete Honing-bie Reyk.
 Weet dadelyk wel waar toe
 Dat dit strekt, z'is'er klaar toe, zy betrouwt
 In myn hand haar poes'je Bout: Weet
 Die nette wel gemaakte hand,
 Schoon koel, set my in volle brand

En dat vermeerdert myn vreugt:
 Als ik geniet dat zoet vermaak,
 Dan denk ik by my zelven vaak,
 Ô Je! hoe zoet is de Jeugd.

4. Stel ik my om te kussen,
 Zy steekt haar bekje toe,, maar ach! hoe
 Menigmaal dat ik 't haar doe, Stel.

Myn vuur is niet te blussen:
 Geeft zy my ondertussen, ook een Zoen,
 Daar het my om is te doen. Myn.

Dat zoentje, sweer ik, doet my wel
 Schier vyf duym kruypen uyt myn vel,
 Zo puur uyt enk'le Vreugd:

Myn Ziel was lang het Ligchaam uyt,
 Had Phillis mond die noyt gestuyt:
 Ô Je! hoe zoet is de Jeugd.

5. Raak ik dan door al 't Sollen
 En Kosery op 't lest,, buyten West,
 En... Sugt, Holla! ik zwyg de rest. Raak
 Ik zou 't misschien verknollen,
 Wanneer ik hier ten vollen, eens opsong
 Al het zoet dat ik ontfong:

Somma sommarum in het end;
 Hoe men het rold, keerd ofte wend;
 De Min geeft altyd Vreugd.
 De Jeugd is 't, die het meest verblyd;
 De Lent' is d'alderbeste tyd.
 Ô Je! hoe zoet is de Jeugd.

Juffertje, 'k bid eens segt, ta, la, la, &c.

En biegd my eens opregt,

Wenst gy niet nevens my

Te trouwen? om eens te zyn Houp za za,

2. Ik loof het zeker wel, ta, la, la, &c.

Is 't zo? kom an ik zel

U rouwen als een Man,

I. Deel.

F

Dat

Werd vaak rusteloos doorgebracht,
 Meest den tyd men verslyt in een kwynend' on-
 genugt,
 In geweën, in gesteen; met getreur en gesugt,
 En men klaagd vergeefs zyn Nood aan Boschen
 en gehugt,
 Of aan de Lugt:
 Wakker an als een Man,
 Doet de Min dan in den ban,
 Kiest met myn, frisse Wyn, het glaasje en de kan
 De Liefde van een Meid
 Is dog regt uyt gezeid,
 Niet meer als fantasie en louter ydelheid
 Der ydelheid.

T E G E N - S A N G .

HEt is waar Dat gevaar,
 Dat loopt een jeugdig Hert,
 Wanneer het van de Min te veel gereiffert werd:
 Maar als hy door zyn re'en,
 Door sugten of gebe'en,
 Het Hert kan raken van zyn Cloris of Climeen,
 Is hy te vre'en:
 Al zyn Leed hy vergeet, alleen door eene zaak
 En dat 's het Echtelyk vermaak:
 Als zy hem, door haar Stem, geeft tekens van
 haar min.
 En noemt hem Lief; Herte-dief en hy haar zoetste
 Engelin;
 Dat agt een Minnaar voor het aldergrootst' gewin
 En naar zyn Sin:
 Maar de Wyn is Venyn,
 En 't gevaar is niet kleyn,
 Voor die an Glas en Kan, steeds als geketend zyn:
 Want altyd by den drop, En by het Drayve-sop,
 F 2 Dat

Dat maakt een kale Beurs en een beroyde Kop,
Als 't geld is op.

S L O T - S A N G.

BY de Wyn Staag te zyn,
Dat keur ik gantsch niet goed:
By de Meyd, Nagt en Dag, verfwakt te veel het
bloed;
Doet de Gesondheid kwaad
En ontcierd het goed Gelaat,
Maar van dees twee geeft ons de goude middelmaat
De beste staat.
Spoeld met Wyn het Chagryn en swarigheid eens af
't Geen haar stuurs gelaat eens gaf:
Bacchus bloed kweekt die gloed En minlust meer-
der aan:
Als 't gesigt Is verligt Door een dropje nyt de
Kraan:
Dan ziet men 't Voorwerp van zyn Min voor
een Diaan,
Of Venus aan,
Laat Maitres en de Fles Dan chaqu'una son tom
Zyn gekust en gebrust, zoo leven wy tousjours,
Bevryd van ongeneugd En doen ons Lyf wat detgt
En flyten onse tyd en 't zoetste onser Jeugd
In gulle Vreugd.

MINNEKLAGT aan CLIMENE.

Stem: *Folie d'Espagne.*

CLimeen, ik heb door ted're min gedreven,
U trouw bemind, gevierd en aangebe'en:
Ik heb myn hert in uw geweld gegeven
En mingeen Nymph dan u alleen, Climeen.

2. Uw

2. Uw blinkend Oog vol fchitterende vonken,
Dat maakte my uw Slaaf en anders geen,
Dat deed dat Vuur in myne borst ontvonken,
Zo dat ik u bemin alleen, Climeen.

3. Uw strafgebod verbied m' helaas het minnen
Maar 'k agt het niet, myn Engelin, ô neen!
Doe 'k u eerft fag toen roofde gy myn Sinnen,
Zoo dat ik u standvastig min, Climeen.

4. Geen friffle Beek fal oyt myn min verkoelen:
Geen kille Stroom, nog Thetis brakke Ze'en:
Maar 'k fal die steeds in myne boefem voelen,
Want ik u min, en anders geen, Climeen.

5. Geen Nymph op Aard (hoe fchoon) fal my
bekoren,
Maar 'k fal haar min met myne voeten tre'en.
Ik wil alleen naar uwe Wetten horen;
Want ik bemip u maar alleen,

6. Als gy myn min met wedermin fuld loonen,
Zo vlieden al myn rampen voor my heen,
Als gy my met den Myrrhen-Krans fuld Kroonen
Soroep ik uyt, ik min alleen Climeen.

V O O R C L I M E N E .

Stem: *Pruyffifche Marsch.*

C Limeen,, waar heen
Dog dwalen uwe Sinnen?
'k Wil u wel beminnen, maar niet dat ik
U meen te trouwen. Neen by me fwik
Wild daar niet op vertrouwen,
'k Heb daar voor een fchrik.

2. 'k Wil in,, de Min En haar fagte banden,
U wel Offerhanden doen van myn Hert;
Dog niet in 't Huw'lyk, want dat werd
Door de tyd affchuw'lyk

En baard ons veel smert.

3. Wild gy,, met my Weer als voorhenen leven
 En uw hert weer geven, ik ben te vre'en:
 Maar zo is't niet met je Wil is, seg vry neen,
 'k Hou dan met Amarillis
 Bruy maar heen, Climeen.

T E G E N - S A N G.

Of Climeen aan Damon.

Stem: *Als 't voorgaande.*

D Amon,, wat kon U driften zo vervoeren?
 Seg dat tegens Hoeren;

Waanje dat ik zou

U steeds beminnen als uw Vrouw?

Stel dat vry uyt uw finnen,

Of sichenck my uw trouw.

2. Wat kan, een man,

Als Gy, meer Vreugde geven,

Als dat hy al zyn leven blyft gepaard

Met een aardig Meysje zoet van aard,

Dat hem reys op reysje,

Jonge Damons baard.

3. Maar neen, bruy heen,

Gy suld dat nooyt beleven,

Dat ik my tal geven onder u gebied:

Maar geef my nog een Bekje, eer je vlied:

Kom hier jouw malle gekje;

Want ick meen het niet.

P A N E N S Y R I N G A.

Stem: *Petite Jaloufie.*

S Yringa een aardig Meysje,
 S Fiks ter Jagt als een Diaan,
 Wierd van Pan zoo menig reysje,
 Als zy jaagde door de pa'an
 Van het Eifen-Botch, verspied:
 Maar zy agt zyn smeeken niet:
 Tot 't geval,, hem eens zyn beminde
 In een Dal,, onverwagt deed vinden,
 Daar z' haar bade aan de Vliet.

2. Pan stond vast zyn neus te likken,
 Zo vol Vreugd, als een Galcon,
 Die tot berstens fit te pikken
 Op een soupe à l'Ognon;
 En al sluypend door de Laan,
 Kwam hy aan haar zyde staan.
 Sa kom an,, zey hy zoete Susje,
 Geef aan Pan,, nu een lekker kusje,
 Of het is met hem gedaan.

3. Sy puur of men haar quam wekken,
 Keek vol schrik den Boksvoot aan
 En zy peurde straks aan 't rekken,
 De God Pan haar agter aan;
 Nymphjes van Arcadia;
 Riep zy, kom my nu te sta;
 Berg myn Eer,, Ach! hoe verhoor myn klagten:
 Help och Heer!,, Hy wil my verkragten:
 Lieve Nimphjes! help dog dra.

4. Vlugt niet, riep hy, geurig Roosje,
 't Is de Vee-God die uw mind,
 Met kreeg zy van schrik een bloosje
 En zy vlugte als de Wind.
 Help ô Goon! ik ben verward

Voor de Vent syn ruyge Staart;
 Help! Brand, Moord,, riep sy 'k hoor 't al kraken
 By myn Poort,, Ach! hoe sal ik 't maken?
 'k Kryg ligt daad'lyk van de Taart.

5. Met greep hy haar by de Slippen,
 Doe nu, riep hy, wat je wild?
 'k Laatje by myn Ziel niet glippen;
 't Is onnodig tyd verspild;
 Zy verdubbeld haar gesmeek;
 Dies de Goden van de Beek
 In een Schoof,, Riet haar transformeerde,
 En de Sloof,, Methamorphoseerde,
 Daar stond Pan doe fraay en keek.

6. Terwyl hy vol ongenugten,
 't Lieve Ried omhelst en streeld,
 Hoord hy d'Eccho van syn sugten,
 Die in 't holle Rierje speeld;
 Dus vond Pan de Herders-Fluyt,
 Die hy noemde na syn Bruyd,
 Syringa,, zeyd hy suld gy heten,
 Lang hier na, sal men van uw weten,
 En daar mee was 't Spullerje uyt.

Stem: *Contredans.*

INDien Doris, Nu zyn Cloris
 Mogt alleenig vinden:
 Zouw hy 't Meysje Dan een reysje
 Seggen, hoe
 De Min, die loose guyt,
 Hem deerlyk in zyn huyt
 Heeft geschoten,, en gestoten:
 Maar ik sal dien blinde,
 Voor die grappen, Wel betrappen,
 Zie maar toe.

2. 'k Ben als 't Ventje, Dat j' in 't prentje

In

In d'Almanak ziet pryken.
 Door zyn Kuren, Vol kwetzuren,
 En myn Hert
 Vol Beuling pennen, Neen!
 'k Meen Pylen, lykt wel een
 Spelde kussen,, Ondertuffen
 Sit ik mooy te kyken:
 'k Heb Patientie En Silentie,
 In myn Smert.

3. Dog myn Cloris, Zo je Doris,
 Niet haast komt te stude;
 Lieven Engel, Sal dien Bengel
 My nog wel
 Canâren met zyn Toorts:
 En dan misschien zoo voorts
 Ongenadig,, en baldadig
 Bra'en als Carbonade,
 Of tot Afschen, 'k Wil wel passen
 In dit Spel.

 H E R D E R S - S A N G .

Stem: *Sarabande.*

DIt is het plaatsje daar ik moet verwagten
 Myn waarde Philida, myn Herderin:
 Weg nu, weg nu met droeve Minne-klagten:
 De zoete Vreugd regeerd nu in myn Sin.
 Al myn Elende,, Zyn nu ten ende
 En rykelyk betaald, Nu my haar gunst bestraald.
 2. ô Pluym-gediert! dat op dees' groene Blad'ren
 Door Duysend toonen Hert en Ooren streeld:
 Gy ziet van ver myn Philida al nad'ren,
 Des is het al van Liefde dat gy kweeld:
 Laat Bosch en Boomen,, Rivier en Stroomen
 Getuygen zyn van 't zoet, Dat zy my smaken doet.

F 5

3. Het

3. Het ruyfchend Beekje kufft alreeds de Zomen
 Van dit zo Ryk gebloemde Veld-Tapyt:
 Het Windje derteld en omhelst de Bomen:
 't Schynd alles aan de liefde toegewyd:
 Kom dan myn Engel,, myn lief! ik hengel,
 En haak alleenig na Myn schoone Philida.

Stem: *Engelfche Bouré.*

Lieven Engel, waarom vlugt gy
 Voor my die uw teer bemind?
 Gy zyt dog die geen, wat dunkt gy?
 Daar myn Ziel vermaak in vind;
 Slâ uw al verwinnende Oogen
 Herwaards, toon eens meededogen;
 'k Weet uw Hert zelf voor my pleit.
 'k Sal op uwe gunst steeds wagten,
 Schoon gy dus afkeerig zyt,
 En myn Pligt altoos betragten:
 Wyl 'k u min in Eeuwigheyd.

2. Laat dog eens uw Minzaam wezen
 Dat met zoetheid is gepaard,
 Voor my zyn, myn uytgelesen.
 Of ben ik uw Gunst niet waard?
 Daar ik om uw min gaat kwynen;
 Daar ik ly' wel duyfend pynen;
 Daar ik om uw fugt en kweel.
 Ach ik fal door min verfinagten
 Kryg ik u niet tot myn deel;
 Wild dog eens myn finert verlagten;
 Maak dat ik uw Boefem streel.

3. Kom dan Schone laat ons kuffen,
 Wyl het dog eens wesen moet;
 Laat ons onse Vlammen bluffen
 In een kuiffche Minnegloed;
 Want schoon gy my woud verdryven,

Ik fouw dog bestendig blyven,
 Altyd minnend even trouw.
 Ik wil altyd voor u wesen;
 Want myn hert heeft nooit berouw;
 Schoon gy my niet woud genesen,
 Ik u nooit verlaten fouw.

A F S C H E Y T A A N D E V R Y H E Y D .

Stem: *Wanneer de Son in 't Morgenrood.*

♫ **V**Rvheyd! vaar voor Eeuwig wel;
 Want ik moet u verlaten.

Ik word vervoerd door droef gekwel;
 Men dwingd my nu te haten.

Ik ben verwonnen door de min,

Des ban ik u uyt mynen Sin,

'k Moet my na 't Noodlot voegen.

De Mensch staat vaak gelyk een Bal

Voor flagen van het ongeval,

En moet zig vergenoe...gen.

2. Een Minnaars hert is als een Schip,

Nu laag, dan by de Wolken.

Vaak vresend voor een blinde klip

En grondeloofe kolken.

Syn fin is hier, zyn Hert is daar;

Nu bly, dan dugtend' voor gevaar

Wringt hy zyn bleke handen.

Gefoltert op de Liefde-Zee;

Onwetend waar 'k fal lan...den.

WEER VERKREGEN VRYHEID.

Stem: *Als 't Voorgaande.*

VRyheid, die een langen Tyd
 Als Balling om moest swerven:
 Aan u word weer myn Hert gewyd,
 Schoon ik u lang moest derven,
 Ik zie u nog in 't eynde weer.
 O Vryheid! nu ik wederkeer
 Van 't sporeloze Minnen:
 Nu my uw helder-licht'rend lige
 Beschynd, verheldert myn gesigt
 En ik voel Vreugd van bin . . . nen.
 2. Een Schipper in een swaar Tempeest
 En tomeloofse winden,
 Is stadig voor de Dood bevreesd,
 Kan nergens uytkomst vinden:
 Maar ziet hy weer zyn eygen Kust,
 Geniet hy wederom de Rust,
 De Rust kan hem bekoren.
 Dus vind ik my bevryd van Rotw:
 Nu ik uw Aanschyn weer aanschouw,
 Zie ik myn Vreugd gebo . . . ren.

A A N A M A R A N T.

Stem: *Tranquille Cœur preparez vous.*

EY Amaranthe! seg my tog,
 Waarom dekt gy de Roole tipjes
 Van uw volmaakte Boesem nog?
 Daar gy u Wangen en uw lipjes
 Aan uwen Minnaar gund:
 Of slaat g' ontbloot van Re'en,
 Geen agt op zyn gebe'en?

2. Waar

2. Waar uyt spruyt dees Verandering?
 Gy gunde my vaak onder 't Vryen,
 Dat hand en oog vry weiden ging,
 Ontrent uw Elpenbeene dyen;
 Of weet gy (choone niet,
 Dat al uw Leden myn,
 Als Minnaar eygen zyn.

HERDERS-SANG AAN CLIMENE,

Stem: *Les Rats.*

THirfis liet zyn Schapen.
 Aan de Waterkant
 Eenmaal vreugde rapen:
 Hy, door Minnebrand
 Heel vervoerd door Damons Dogter,
 Die hy nauwlyks had gezien
 Onder meer dan tien
 Herderinnen, of hy sogter
 Onder meer dan tien
 Zyne trouwe Min te bien.

2. Des ging hy dus fingen,
 't Kleyne Minnewigt
 Kon myn Ziel dus dwingen
 Door syn scherpe Schigt;
 Waarom doet gy my dus treuren?
 Waarom dog of gy my vlugt?
 Moet ik met gefugt
 Leven en geen Weermin beuren?
 Moet ik met gefugt
 Leven in veel ongenugt?

3. Uwe Duyve Oogen
 Branden my het Hert;
 Hebt dog mededogen
 Met uw Minnaars smert:

Wart

Want gy hebt my gantsch betoverd,
 Uwe mond heeft my vervoerd
 In de Ziel ontroerd:
 Hert en Sin terstond veroverd,
 In de Ziel ontroerd:
 En aan 't Minne-net geknoerd.

4. Doe myn vreugd vermeren
 En laat uwe haat
 Eens in Min verkeren,
 Ey! volgd Thirfis raad:
 Buyg tog eens uw teere Sinnen
 Tot de Min en wild die geen,
 Die u mind alleen,
 Trouwelyk weerom beminnen,
 Die u mind alleen,
 Min dien wederom, Climeen.

MINNEKLAGT AAN CLIMENE.

Stem: *Courante la Base.*

EY! seg, waar in heb ik misdaan?
 Seg seg waarom moet ik myn leven missen?
 Ik kan myn Misdaad (laas) niet gissen,
 Des laat die Wolk van gramschap overgaan.
 Ey laat de held're Sonneschyn
 Van uw gesigt my weer een teken zyn,
 Dat ik het Licht myns Levens niet moet derven:
 Ik ben te vre'en:
 Maar moet ik sterven;
 'k Sterf voor u, Climeen.

2. 'k Sterf daag'lyks meer dan duysend Do'on
 Die gy myn Ziel vaak reys op reys doet lyden;
 Kom vry myn levens-draad affnyden,
 Ik sterf geruft en volg steeds uw Gebo'on.
 Gy, die 't gesag voerd in myn Ziel,

Zyt

Zyt myn Godin, waar voor ik nederkniel:
 Maar wildg' u Stem niet tot myn Sterven geven,
 Ik ben te vre'en;
 Want moet ik leven,
 'k Leef voor u Climeen.

Stem: *La Bretagne.*

BY Somersche Dagen,
 In boschen en Hagen,
 Zoragt ik de plagen
 Der Min te ontvli'en; By
 En heb ik dan geen Maitresje,
 Zo kus ik het Flesje,
 En helpt geen glaasje zo neem ik 'er tien
 En zoen ik geen Meysje,
 Zo rook ik een reysje:
 Noyt sal iemand my swaarmoedig zien.

2de Couplet.

Want de Wyn geneest myn Minne-pyn
 Als ik om een schoone Juffer kwyn:
 En de Wyn die is myn Medicyn,
 Als ik wat droefgeestig schyn.
 Maar als ik ben
 By Phillis en,
 Al kussend neergezeten,
 Myn kwelling mag vergeten,
 Dan heeft het my noyt geïpeten,
 Al leed ik eerst wat kommer en verdriet:
 Ik agt, ik agt dat niet.

R I G A U D O N,
A A N C L O R I M E E N.

'k **G**A dan heen,, Clorimeen,
Wyl gy my dog niet wild Minnen,
'k Ga dan heen,, Clorimeen,
'k Ben wel met my u lot te vre'en;
Schoon ik u al bleef getrouw;
Al myn fugten al myn praten,
Schoon ik u al bleef getrouw,
'k Weet het my niet helpen zouw,
't Kan niet baten, Want u haten
Duurd altyd,, tot myn spyt;
Des bah ik u uyt myn finnen,
Al myn lust,, is gebluft:
Lang genoeg een blok gekuft.
2. Ik ontvlugt, d'Ongenugt,
't Is reeds lang genoeg gefugt.
Van steeds sonder hoop te leven,
Ik ontvlugt,, d'Ongenugt,
Clorimeen, ik fcheyer uyt:
'k Breek de Minne-boey aan ftikken,
Clorimeen, ik fcheyer uyt,
g' Hebt my lang genoeg gebruyd.
Want uw ftikken,, doen my fchrikken,
En myn Hert,, dat met smert,
Voor uw Wreedheid lag te beven,
Kwyt fig thaus,, als een Mans;
Engaat vrolyk aan den dans.
3. Waar toe al,, dit gefchal?
'k Wil maar regt uyt met u fpreken,
Waar toe al dit gefchal,
Als ik niet hebben fal.
'k Zoek u niet te dwingen:
Veel minwil ik u verkragten;

'k Zoek

'k Zoek u niet te dwingen : Neen!
 Want dan deed ik tegens re'en.
 'k Sal my wagten ,, en u agten ,
 Schoon gy my ,, in de Ly
 Derelyk hebt laten steken :
 'k Dank u zeer , voor die Eer :
 Clorimeen , men vind'er meer.

VERLOREN CUPIDO GEVONDEN.

► Stem: *Courante la Bare.*

WAarom of Venus droevig schreid
 En maakt met tranen nat haar schone wangen
 Sy schynd met sware druk bevangen :
 Ô Ja! zy is haar lieve Soontje kwyt.
 En waar zy soekt of waar zy ziet,
 Sy vind helaas! het kleine Godje niet ;
 Vervloekte Goudzugt gy hebt hem verdreven ;
 Uw snood geweld
 Deed hem vaak beven Voor de magt van 't geld.

2. Dus klaagt zy met een droef geweën
 En dugt vast , waar Cupido was geweken.
 Ach! wist ik waar hy was versteken ,
 Myn ziel die vloog'er straks vol vreugde heen.
 Schep moed , ô Paphos Koningin!
 Ey stut uw traantjes Moeder van de Min!
 Ik zal uw haast uw lieve Soontje toonen.
 Hy fit in 't oog
 Thans van myn Schoone ,
 Met zyn Pyl en Boog.

3. Hy stigt daar met zyn toorsje brand ,
 Het puikje van zyn flonkerende stralen
 Doet hy uit Cloris oogjens dalen ,
 En kwest helaas! myn ziel en Ingewand :
 Zo gy my nu ooit dese Daad

f. Deel.

G

Vers

Vergeld, maak dat hy uyt haar Oogjes gaat.
Geest dat hy in haar koude Borst komt wonen,
En buyg de Sin Dog van de Schoone
Eens tot Wedermin.

4. Dan zouw myn lang geleden smert
Opstaande voet in blyde vreugd verkeerem.
Wat zoud ik steeds uw Godheyd eeren,
& Venus! met vernoeging van myn Hert!
Ik zouw bekraust mirth en groen,
Uw Jaar op Jaar een trouwe hulde doen
En met een Offerhand' uw Hoogtyd vierem,
Met Blyden Dans En vlugge swieren,
Voor uw Tempel-Trans.

A I R I N M U Z I E K.

Stem: Gy hebt my dik gekworen, &c.

TOt wien sal ik my keeren?
Waar vind ik troost of heul?
Tot wien sal ik my keeren?
Wie sal de slagen we . . . ren?
De min strekt my een Beul.
De min, die my voor desen
Een Bron van soetigheid
En wellust plag te wesen,
Heeft my helaas ver . . . leyd.
Wie zouw oovt derven denken,
Dat gy myn Rosmond
De trouwheid dus zoud krenken?
En schenden het verbond,
Dat gy met t'en belofde,
Toen myn opregte Ziel
Uw valsche tong geloofde,
En schyn voor waarheid hiel.
Helaas! hoe bitter woeden

De

De Liefde, haat en spyt,
 Helaas! hoe bitter woeden
 Die felle geesfelroe . . . den?
 Ach Hemel! ach, wat lyd
 Myn ziel al bitt're slagen!
 Wie sal, wie sal myn hert
 Uit d'Overwinning dragen?
 De Haat? Neen! trots de sme . . . re
 En 't leed dat ik moet lyden,
 En die myn ziel soo fel
 Van alle kant bestryden,
 Ik min haar evenwel
 En sal haar altyd minnen;
 Ô Min! gy blyft altyd
 De Meester van myn Sin . . . nen:
 Myn hert blyft uw gewyd.

3. Keer Rosemond! keer weder,
 Eer ik door rouw verga;
 Keer Rosemond! keer weder,
 Ik kniel vol eerbied ne . . . der
 En smeek uw om gena;
 Laat eens de Sonnestralen
 Van uw voimaakt gesigt,
 De Nevelen ophalen;
 Gy zyt myn levens li . . . gt.
 Kom wellust van myn leven!
 Uw Minnaar is gereed
 Om alles te vergeven
 Wat gy hem ooit misdeed.
 Wat kan u nog afschrikken?
 Laat uw bekoorlykhe'en,
 My als voorheen verkwik . . . kens
 Zo eindigt myn geweën.

Stem: *Liefste Phillis hoord myn klagt:*

LAat uw Schaapjes wit van vagt
Door de groene Blaadjes dwalen,
Schoonste Nymphje, die myn klagt
In de wind slaat en veragt.

Gaan wy onder 't digte Fruyt,
Mogt myn ziel eens adem halen!
Wie zouw dan myn vreugd bepalen;
Als mijn Phillis wierd mijn Bruid.
Als . . . Als . . . Als . . .
Als mijn Phillis wierd mijn Bruid.

2. Sit hier neder in het veld,
Onder schauduw van 't geboomte;
Zie hoe 't al van liefde sweld,
Als de min zijn boogje steld,
Zie hoe 't klare wáter mind
En hoe sagt het malsche stroompje
Kuft en kabb'lend langs zijn zoompje
Gaat, en danst wel voor de wind.
Gaat . . . Gaat . . . Gaat . . .
Gaat, en danst wel voor de wind.

3. Hoord hoe 't Nagtegaaltje vleyd,
Om zijn Gayke te bekoren;
't Schijnd hy in zijn taal ons zeyd,
Min nu Hartjes, 't is regt tyd.
Alles mind, 't zy menich of vee;
Anders gaat 't Heel Al verloren,
Venus is ons wel geboren
Uyt de wilde woeste Zee.
Uyt . . . Uyt . . . Uyt . . .
Uyt de wilde woeste Zee.

4. Souw een Nymphje nu so schoon,
Soo volmaakt en heusch van zeden,
Niet eens luyt'ren na de Go'on
En eens volgen haar gebo'on?

Ach!

Ach! mijn Engel werd gedwee;
 Dat die fage en malſche leden
 Sig eens buigen na de reden.
 Ey! verhoort toch eens my bee.
 Ey ... Ey ... Ey ...
 Ey! verhoor toch eens mijn Bee.

5. Als ik Honing Kusjes pluk
 (Of de min houd my bedrogen)
 Soo verſchijnd mijn groot geluk,
 Als ik 't rode mondje druk.
 't Sieltje glijd ten boefem uit,
 En gaat waaren op de lippen,
 Als de kragten my ontglippen;
 Ach! mijn Stem verliest 't geluid.
 Ach . . . Ach . . . Ach . . .
 Ach! mijn Stem verliest 't geluid.

S A N G A A N P H I L L I S .

Stem: *Baniffons d'icy l'Humour noire.*

PHillis toen gy laaft door uw Gefangen
 Al de buurt deed aan u keeltje hangen. Phillis
 Wierd ik ,, met ſchrik
 Haaft vervuld, wijl gy
 My toelonkte van ter ſy. Wierd.

2. Dese lonk en opflag van uw oogen
 Hadden op mijn Ziel een groot vermogen,
 Die ſchroom, en Toom
 Bragten aan myn luſt:

3. Na die Schroom was uyt myn Ziel geweken,
 Heeft myn Oog vrymoedig u bekeken:
 Ik dan ,, vry van
 De al te wrede Dwang,
 Kuſte d'een, en d'andre Wang,

4. ô Wat vreugd, in 't lezen van die Rosen:
 't Kusje deed u koontjes beide blofen:

Myn Ziel,, die hiel
 De Wagt voor uwe Mond,
 Of gy niet een zugje fond.

5. 'k Sal de Mond en lieve keel steeds roemen,
 Alseen By' om Honing mind de Bloemen:

Sing niet,, of bied
 My uw Mond, of Wang,
 't Kusje voegd by Minne Sang.

AAN DESELVE, AFWESEND ZYNDE.

Stem: *Als 't Voorgaande*

MOgt ik nu myn Phillis nog eens kuffen
 En myn vuur op hare kaakjes bluffen?

Dan zou,, geen rouw
 Pynigen myn Hert,
 Die door 't afzyn swaarder werd.

2. Mogt ik nu die Roos-gelvke Wangen,
 Nog eens sien bewegen door gefangen.

't Geluut,, dat uit
 Haar lief Keeltje kwam,
 Gaf nieuw leven aan myn vlam.

TWEEDE SANG AAN PHILLIS.

Stem: *Studente Marsch.*

ACh Phillis! wist gy wat thans in myn Hert
 Al stryden omme gaan, en welk een Smert

Althans myn ziel gevoeld, nu ik u Min:

't Meedogen raakte uwe ziel haast in

Vrindin, of eer Godin:

Dan zouwd gy zien, hoe dat de Schroom myn ziel!

Myn

Myne drift steeds tegen hiel:
 Dan zouwd gy zien hoe hoog dat ik u agt,
 Dat ik myn Minne-klagt
 Niet wil melden aan u onbedagt.
 Dies laat me een Oog,
 Als 't Son-licht van om hoog,
 Fens dalen op my, Ey, myn Tranen droog,
 Ik val dan weer
 Voor uwe Voeten neer,
 En toon dat ik uw lang beminde teer.
 Ey! gun my d'Eer.

 H E R D E R S - K L A G T

Stem: *Wie kwam my te wekken* ♪ ♪:

PHillis! die my 't leven
 Benemen kund en geven,
 Weest dog niet langer wreed:
 Maar onthef me eens van het leed,
 Dat ik om u moet lyden:

Ey! zie dog eens van bezyden
 Uw trouwen Damon aan,
 Of 't is haast met hem gedaan.

2. Gy Dagen en gy Nagten,
 Zyt tuygen van myn Klagten:
 Gy Boschen, Beemd en Veld,
 Tuygt wat ik u heb verteld.
 Herhaal eens al de zugten,
 Die ik door ongenugten
 En druk en herten-leed,
 U zoo dikmaal hooren deed.

3. Gy Beeken, Bronn' en Vlieten,
 Die langs dees' Velden schieten;
 Gy sagt en wollig Vee
 Weet, wat klagten ik hier ooit dee:

Gy Echo deser Dalen,
 Ey! wil nog eens herhalen
 Die klagten altemaal,
 In uw tongelooze taal.

4. Kom t'zaam eer dat het leven
 Dit Ligchaam gaat begeven,
 Dat al een groote poos
 Door Min was leven-loos:
 Kom laat m'eer ik ga sterven,
 Van u dees gunst verwerven
 En weest als Phillis niet
 My eeuwiglyk tot verdriet.

5. Maar 't schynd gy stopt uw ooren
 En wild na my niet hooren:
 Gy zyt ook ('t is my leed)
 Gelyk als myn Phillis, wreed:
 Gy agt geen klagten of lugten,
 Gy spot met myn ongenugten
 En hebt te deser tyd
 In 't minst geen medogentheid.

6. Vaar weldan, Wreede schoone!
 Gy suld my niet meer hoone.
 Kom Nymphen van dit Veld
 Weest gy 't die me in d'Aard besteld.
 En wil aan Phillis seggen,
 Dathy, dieng' hier kwaamd leggen,
 Voor haar zyn laatste zugt
 Uirboesemende in de lugt.

Stem: *Thirsis* zig in een Bosch bevond.

L Aaft was ik in myn eenigheid, (*Bis*)
 'k Dagt hoe besteed ik best myn tyd,
 Alleen, *Iris je vous le jure.*
 Alleen, *Iris je vous le dis.*

2. Nu

2. Nu dagt ik op myn eerste tyd:

Dan weder op het onderscheyd

Van u, *Iris je vous le jure.*

Van u, *Iris je vous le dis.*

3. Tot dat my weer te binuen kwam,

Hoe ik eens in myn armen nam,

Myn Lief: *Iris je vous le jure.*

Myn Lief: *Iris je vous le dis.*

4. En dat zy 't gansch niet kwalyk nam;

Maar riep heel sagt myn lieve Lam

Wat's dit? *Iris je vous le jure.*

Is't ernst? *Iris je vous le dis.*

5. Maar Laas! wat baat my dit gedagt?

Myn schoone Nymph, die met my lagt

Blyft wreed: *Iris je vous le jure.*

Blyft wreed: *Iris je vous le dis.*

6. Maer weet schoon dat g y met my lagt

Krygt uw Cupido in zyn magt,

g'Ontvlied, *Iris je vous le jure.*

Geen Pyl; *Iris je vous le dis.*

7. Voldoe myn wensich schoon Engelin

En schenk my eens u Wedermin,

Maar sagt, *Iris je vous le jure.*

Zy lagt; *Iris je vous le dis.*

8. Wel Minnaar wyl ik ken uw min,

Verblind ik my aen uwe sin;

Schenk uw, *Iris je vous le jure.*

Myn Trouw, *Iris je vous le dis.*

9. Gelukkig zyn wy voor altyd

En lagchen om de bitse Nyd,

Te zaam, *Iris je vous le dis.*

Te zaam, *Iris je vous le dis.*

10. Zo leven wy steeds onbenyd

En minnen steeds elkaar om stryd,

Te zaam, *Iris je vous le jure.*

Te zaam, *Iris je vous le dis.*

OP HET AFZYN VAN CLIMEEN.

Stem: 'k *Swoer dat noyt de Min &c.*

CLimeen! myn Levens-Son, wanneer
 Sal ik weer 't geluk genieten,
 Dat uw oog, gelyk wel eer,
 Sal haer Stralen op my schieten,
 Wanneer sal ik als voorheen
 Zien het eind van myn verdrieten,
 Wanneer sal ik als voorheen
 Zien uw zoet gesigt, Climeen.

2. Naauw'lyks was het droef Vaarwel
 Myne lippen afgegleden,
 Of myn droeve Ziel, te fel
 Door verdriet en ramp bestreden,
 Wenschte weer gelyk voorheen
 Naar zyn schoone Lusthof Eden;
 Wenschte weer gelyk voorheen
 Naar uw zoet gesigt, Climeen.

3. Gy, die ik alleen bemin,
 Zyt het doelwit van mijn pogen;
 Gy, myn eenigst' Afgodin,
 Boeid my door uw zoet vermogen;
 Maak d n dat ik als voorheen
 Zie het Sonligt van uw oogen.
 Maak dan dat ik als voorheen
 Zie uw zoet gesigt, Climeen.

Stem: *Petite Jaloufie.*

NIemand hoeft sig vreemt te houwen,
 (Schoon ik al wat dikwils Vry)
 Dat men my nog niet ziet Trouwen,
 't Is dog maar uyt Lacchery:
 Want die ik het laatste zie,

'k Al.

Ik Aldermeest my Dienst aanbie,
 Nu aan d'een,, en dan weer aan d'and'ren;
 Want ik meen,, t'elkens te verand'ren,
 Mits ik het Huw'lyk vlie.

2. Gift'ren sag ik een Bruynette,
 Die my byster wel beviel:
 Ik Boog my onder hare Wetten,
 Ik Noemde haar myn tweede Ziel:
 Maar toen zy was weg gegaan,
 Was die liefde haast gedaan:
 Want ik dagt,, daar zyn nog wel and'ren,
 En ik tragt,, altyd te verand'ren:
 't Nieuwite staat my 't beste aan.

3. Hedē heb ik weer myn zinnen
 Op een mooie Blond' gesteld:
 Dog ik sal haar niet lang minnen,
 Zy houdt my niet in 't geweld:
 Zy blyft zo lang in myn sin,
 Tot ik weer een ander vin.
 Ik ruyl staag,, d'eenē tegens d'and'ren,
 En van daag,, meen ik te verand'ren.
 Ik wil niet kwynen door de min.

4. Noem ik 's Avonds na den Eten
 Haar de liefste, die ik min,
 's Morgens ben ik 't weer vergeten
 En stel haar weer uyt myn zin;
 Daarom is zy niet te regt,
 Die gelooft al wat men segt;
 Ik vry'd'een,, en houw 't met de and'ren,
 Want ik meen, t'elkens te verand'ren.
 Een gelyk is al te slegt.

Stem: *Van het Sinjeurtje.*

EEn Minnaar leyd veel smarten,
 Maar 't gaat hem niet ter harte;

Want

Want is hy tusschen beiden eens vry
 Hy krygt zijn oude parten
 En klaagd van meer af aan zyn leed,
 Zo dat ik by mijn hiel niet weet
 Wat in de minnebruijery
 Het best is Slaaf, of vry,
 Of liever nog geen van bey.

2. Daar is my laaft verweten,
 En 't heeft my zeer gespeten,
 Dat my Roosje niet meer en bemind
 En egter wou ik 't niet weten;
 Maar als het die schoone my selver seid,
 Dan ga ik weer na een and're meid
 En haal op nieuw een blaauwe schein
 By spijtige Clorimeen;
 Eer ben ik tog niet te vreen.

3. Zoo tobt men in dit leven,
 Door hoop of vrees gedreven;
 Maar als men aan Hymens touwtje raakt,
 Dan is de Kaart vergeven;
 Daar raakt men aan alle kanten beest.
 O! Droevig denkbeeld voor de geest!
 Van buyten schijnd men wel te vree,
 Van binnen is 't ach en wee!
 O Libera nos Domine.

Stem: *Das lieben est mein leben.*

Wie zouw niet vrolijk leven?
 Faldera, faldera, falderideridera.
 Wanneer hem werd gegeven,
 Faldera, faldera, falderideridera.
 Om te zijn by zijn Engelin,
 Hu, hu hu, hu, hu,
 Engelin, hu, hu, hu, hu, hu,
 Die vast geprent staat in mijn sin.

Hu

Hu, hu, hu, hu, hu.

Faldera, dera, dera, derire.

Daar 's geen vreugt als in de min.

Hu, hu, hu, hu, hu.

2. Zo dra als ik haar oogen,

Faldera, faldera, falderideridera.

Daar zy vry op mag bogen,

Faldera, faldera, falderideridera.

Maar slegts belonk met mijn gefigt,

Hu, hu, hu, hu, hu.

Myn gefigt; hu, hu, hu, hu, hu,

Soo heeft de Mingod brand gefigt.

Hu, hu, hu, hu, hu.

Faldera, dera, dera, derire,

Elke lonkje is een fchigt.

Hu, hu, hu, hu, hu.

3. Haar mondje, neus en wangen,

Faldera, faldera, falderideridera.

Doen my geftaag verlangen,

Faldera, faldera, falderideridera.

Daar van, gezeten aan haar fy,

Hu, hu, hu, hu, hu.

Aan haar zy, hu, hu, hu, hu, hu.

Staag zoet te zuygen als een By;

Hu, hu, hu, hu, hu.

Faldera, dera, dera, derire.

Hoe verkwikt een Kusje my.

Hu, hu, hu, hu, hu.

4. Wanneer mijn oogen dalen,

Faldera, faldera, falderideridera.

Daar Venus Appels pralen!

Faldera, faldera, falderideridera.

Zo smeld ik fchier als door de gloed,

Hu, hu, hu, hu, hu.

Door de gloed, Hu, hu, hu, hu, hu.

Die staag in myn Boefem woed.

Hu.

Hu, hu, hu, hu, hu.

Faldera, dera, dera, derire.

'k Word al met Ambroos gevoed.

Hu, hu, hu, hu, hu.

5. Ach! dat my wierd gegeven,

Faldera, faldera, falderideridera.

Met haar altoos te leven,

Faldera, faldera, falderideridera.

Ik ploegde met haar wis in Vree,

Hu, hu, hu, hu, hu,

Wis in Vree, Hu, hu, hu, hu, hu.

Als Adam met zyn Eevje dee.

Hu, hu, hu, hu, hu.

Faldera, dera, dera, derire.

Venus, Ach! verhoor dees bee.

Hu, hu, hu, hu, hu.

HERDERS-AVONTUUR.

Stem: *Dianier, Vreugd van myn Leven.*

THirfis dreef zyn dart'le Geytjes

Sagjes voort tot by de Hut

Van Climeen, wiens Boevareytjes

Hem vaak hielden in den dut:

Sugtend, riep hy, toon Medoogen

Lieve Bekje! met myn leed:

Maar zy veinsde haar onbewogen,

Dies hy meest zyn Tyd besteed:

2. Langs des Schie-Strooms groene boorden,

Daar hy 't Vee te weyden plagt:

Daar (sints hem zyn Nymph bekoorde)

Hy vaak bleef de gantsche Nagt:

Daar hy lag te muyse bruyen,

Spelend op zyn Herders-Fluyt;

Om Climeen in slaapte zuyen

Door

Door zyn toverend geluyd.

3. 't Knaapje fong al de oude liedjes,
Die gong d'Echo overal
Wedergalmen, langs de riedjes,
Over Water, Plein en Dal
't Zoet gefang wort 's Nyphjes Hertje!
En zy keek haar deurtjen uyt,
En zy lietje fust uw Smertje;
Ik wil heden zyn uw Bruyd.

4. Zo dat op een groen Matrasje
Zy hun hebben zaam vermengd?
En door menig Wisje-wasje,
Ziel in ziel in eengeplengd.
Dus heeft hy haar Maagde-Bloempje
'Tot hun beider Vreugd geplukt?
Daar zy leerft op droeg haar Roempje,
En zey, noit is 't my ontruk.

5. Maar 't bedryven van dees' kuurtjes,
't Meisje zey, kom dikwils hier.
Daagjes dagten haar maar uurtjes,
Doen zy smaakten 't Minne-vier;
Zy had al de Roem vergeten,
Die zy op haar kransje droeg.
En zy heeft 't hem noit verweten;
't Lief genot was haar genoeg.

6. z' Is weer in haar Hut gedoken
En hy heeft de plaats geruimd;
Dog z' heeft wel meer gefproken,
Noit gelegenheid verzuimd.
Thirfis zoud het nog wel bakken
Maar de tyd en leid het niet?
Want het nydig Labbe-kakken
Maakte een Endje van dit Lied.

T'ZAMENSPRACH TWISSCHEN JAN,
EN ARJOON.

Stem: *Wel Kees myn Vryer.*

JAN,

Liebster Arjoontgen,
Wanneer ich joe maar zie,
Zo riest myn kroontgen;
Ich bin op joe zo blie.
Myn hondert thaufen Schatz,
Zo bald ich jou omfatz
Mit beide miene handen,
Zo schiend mie 't hart in 't lief
Von Min tzoë branden.

ARJOON. 2.

JOa Jan wild wetten,
Zuns ich joe eyrstmalh sag,
Kan ich nicht fretten,
Het goat mie thag an thag
Zo euvel in mien lief,
'k Verlang nar joe zo stiet
Om eens bie joe toe slaopen,
Ond als joe eghte Wief
Wet Freud te roapen.

JAN. 3.

DOe bist mien leben,
Zo bald joe bieft mien Frouw,
Zo sold ich geben
Viel dikke Thalers jouw,

Ond

Ond Spek oet meinen land;
 Zo dik wie einen hand,
 Von igenmeste zwinen;
 Das smagt zo abundant,
 Als Pot-Rosienen.

A R J O Æ N 4.

DA kan nicht machen
 Al had joe keinen Duit,
 'k Hab goeter Sachen
 Ons Moeters guet voor uyt,
 Das bring ich tan tot joe
 Ond sollen tan doar tzoe
 Was Foefel trank verkauffen;
 Ond leggen fremder luy
 Gar hupich toe slauffen.

J A N. 5.

ICh schol joe Kinder,
 Die ich bald machen sol,
 Afwisschen 't hinderst,
 't Zoewen zie dreyten sal.
 In hoes ond op ther stroat
 Aufpassen frug ond spoad;
 Pas jy moar auf joe winkel,
 Ond loat de rest vor mie,
 Ich ben kein Kinkel.

A R J O Æ N. 6.

Mien frommer Thybel,
 Ich wold ich das al sag;
 Nicht das ich Twybel,
 Moar wunsche noar die thag.
 I. Deel. H

Ich wagt, mit joe geboord,
 Ein Hemel op ther Aerd
 Bi thagen ond bi nachten.
 Keum nach den Pfarherr tzoe.
 Was gibt das wachten

DER SCHREIBER. 7.

Viel Heyl ond zegen
 Wunsch ich das greunie paar
 Von aller wegen;
 Ein Jungsken binnent Jaar.
 Ond das ond hy ond zy
 Von hertzen immer bly,
 So lange meugen leben,
 Bis dans sie old ond gries
 Den geiste geben.

M I N E N W Y N S T R Y D.

Stem: *De Klompedans.*

V O O R S A N G.

WEg sotte Min met al uw verdriet,
 Ik leef vol vreugde en geneugde, gelyk als
 gy ziet.
 'k Wil my noit uw gevangen geven,
 Maar Bacchus eeren zo lang ik leve,
 Soo leef ik hier Met plaissier;
 Eenen frissen Roemer Wyn,
 Dat 's regt de sin van myn:
 Maar niet
 Als gy, gestaag te treuren en te sitten in verdriet.

T E G E N S A N G .

Al uwe reen zyn enkel wind,
 Gy kend geen staat waar in men is, want
 neer men regt bemind.
 Door het minnen moet men leven;
 Bacchus drank wil ik aan u graag geven,
 Dog 'k ben hier in Ook van sin,
 Dat staag by de koele Wyn
 Een Juffer diend te zyn,
 Waar mee
 We ons hert, door Kussen en door Streelen stel-
 len wel te vree.

S L O T - S A N G .

WY stemmen t'zaam, wel aan! Cameraat,
 Dat is een Glas dat op het welzyn van ons
 Liefstens staat:
 Laten wy in 't rond eens Kussen
 En wild gy dan ondertuffen
 Om my denken In 't schenken.
 Nog eens kus ik u myn lief,
 Ja nog eens Hertedief:
 Zie zoo,
 Dat smaakt veel beter nog als hem, dat iweer ik
 u bylo.

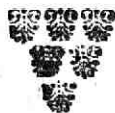
Stem: *Silvester in de Morgenstond.*

Kom Galathe, myn Ziels-Vriendin,
 Die my kroond met uw Liefde
 En die ik met myn ziel en sin
 Bemin, sints gy my griesde
 Met Schigten, die uw lief gesigt
 Tot in myn Hart kwam schieten,

Met ſchigten waar dat al wat leeft voor ſwigt:
 Dog die my doen genieten
 Het grootſte zoet, dat myn gemoed
 Oyt heeft geſmaakt
 En dat my hier thans op der Aard het aldermeest
 vermaakt.

2. Gelukkig noem ik my dan vry
 By zoo veel zugtelingen,
 Die van hun Lieffſtens noit zo bly
 Nog vrolyk konden ſingen:
 Maar altoos ſugtend' dag en nacht
 Steeds mymeren en kwynen:
 En ſtadig ſtorſten Minneklagt op klagt
 En hunne finnen pynen:
 Ja ſelf door 't Veld,, in 't hart bekneeld.
 Gaan ſuffend heen
 En zien'er uyt gelyk een Geest,
 Door al hun droef geweent.

3. Wel aan dan Galathe! wyl gy
 My uwe min wild tonen;
 Set u hier neder aan myn ſy'
 En laten wy, ô ſchoone!
 Eens kuffen dat het klinkt door 't Woud
 En dan eens helder drinken.
 De Min en Wyn het al in weſen hond
 En doet de druk verſinken.
 Sie zo! dat ſmaakt,, en het vermaakt:
 Nog eens hier van:
 Uw Damon is noyt moe gekuſt,
 Neen hy 's een dubbeld Man.

De Voorsigtige Gloorroos.

Stem: *Wanneer de Son in 't Morgenroed.*

IS't Waarheid dat gy my bemind?
 Zo als ik uyt uw drift moet giffen?
 Laat Gloorroos, laat daneens de wind
 Van uwe Mins-geheymeniffen
 Maar flegts verkondigen, hoegy
 Dan fugten kund aan myne fy?
 Ach! Gloorroos Lief, laat uw oogen
 My flegts verkondigen, hoegy
 Dan fugten kund aan myne fy,
 O Liefde's groot vermogen.

2. Om dat ik, zey zy, u geheef
 En redelyk bemin myn Floris,
 Soo vrees ik eens het dierbaar deel
 Te smetten van het geen myn Gloor is:
 Want eerb're Liefde werd licht geyl,
 Wanneer men 't al voor haar heeft veyl,
 Sie Floris, dat's de reden:
 Want eerb're Liefde werd licht geyl,
 Wanneer men 't al voor haar heeft veyl,
 Door haar aanlok'lykheden.

3. Hier op ontrok zy my haar hand:
 Hoe, vroeg ik, kan myn Hand uw krenken?
 Neen zey zy, 'k vrees myn eygen brand,
 En die mag ik met re'en verdenken.
 Myn liefde heeft geen weder-gâ:,
 Maar vuur en Strô diend niet te nâ
 Of 't raakt licht aan 't branden.
 Myn liefde heeft geen wedergâ:
 Maar Vuur en Strô diend niet te nâ.
 De Min vleid door uw handen.

V R Y H E Y D S - L O F.

Stem: *Ihr Schöne höret an.*

Schoon dat ik onder 't groen
 Van digt getakte Boomen,
 Aan frisse Water-stroomen,
 Myn Amarillis zoen,
 't Kan tot myn rust niet doen.
 Schoon ik met duyfent kussen
 Myn Minne-vuur mag blussen
 En dat myn Engelin
 My gund haar Weder-min:
 Schoon zy met bitt're sugten
 Beklaagt myn ongenugten,
 En dat haar teder Hart
 Heeft Mēley met myn smart.

2. Myn ongelukkig lot
 Geeft my dog alle dagen
 Weer nieuwe stof tot klagen,
 Het dryft met my den spot,
 Dat al myn hoop verbrod:
 Dewyl dat myn Elenden
 Onmoog'lyk kunnen enden:
 Wapt hoe ik 't keer of wend,
 'k Voorzie een droevig end:
 'k Moet met myn schoone huwen,
 Of 'k moet haar byzyn schuwen:
 Maar ach! het een en 't aar
 Is beyde even swaar.

3. Myn hert van jongs of an
 Had steeds een schrik van 't Huw'lyk:
 Ik haat dat Juk zoo gruw'lyk,
 Dat ik 't niet seggen kan.
 Myn ziel ontfet sig van
 Die strenge Huw'lyks wetten,

Die

Die al 't Vermaak beletten,
 Dat ons de Vryheid gaf
 En drygd ons tot aan 't graf,
 Met onverbreekb're banden:
 O Droevige offerhanden
 Van Hymeneus Egt-Altar:!

4. En mis ik Amarill';
 Zo zal dat treurig derven
 't Begin zyn van myn sterven:
 'k Weet in dees vreemde gril
 Byna niet wat ik wil,
 De liefde trekt myn Sinnen,
 Om Amarill' te minnen
 En aan de and're zy
 Vrees ik de Slaverny.
 O Hemel! wat sal't wesen?
 Ik werd door duysend vresen
 Gedreven op en neer:
 Geslingerd heen en weer.

5. Ach! Schoone, was uw Hart
 Gesteld gelyk het myne;
 Gy zoud my niet doen kwynen
 In duldeloofse Smart
 En Wanhoop dus benart:
 Door al te strenge proeven
 Uw Minnaar's ziel niet schroeven:
 Geen dwase wet en Eer
 Zouw u of my zo zeer,
 Indien gy my slegts minde,
 Dus al te Slaafs verbinden
 Aan yders blinde Waan,
 Ach! Engel, laat u raân.

6. In d'eerste gouderyd
 Wist niemand van dees' Banden:
 Deed Min-sugt hun ontbranden;

't Was in onnosfelheid,
 Die niemand strikken breid.
 Een kusje alleenig boeide
 Hun zielen, die toen gloeiden
 In een volmaakter vuur.
 d'Al-teelende Natuur
 Erkend geen strenge Werten;
 Des wil hier eens op letten
 Met oordeel: Ziels-voogdes!
 Ach! bleeft gy myn Maitres!

LIEFDENS VOOR-EN TEGENSANG.

V O O R - S A N G.

Stem: *Vaste Mer, dont le calme, &c.*

Zoude ik dan 't minnen weer beginnen,
 Daar 'k van haar zuur reeds heb geproefd?
 Zoude ik een schoonheid weer beminnen?
 Diens grootste vreugd en lust ons vaak bedroefd.
 Neen, neen, neen, neen, ik leef nu sonder dwang,
 't Minnen boeid ons met sorgen en banden;
 Daarom wil 'k my niet meer verpanden;
 Maar singen een vryheids Eeren-sang.
 Neen, neen, neen, neen, neen, neen, ik leef
 nu zonder dwang:
 't Minnen boeyd ons met zorgen en banden;
 Daarom wil, daarom wil 'k my niet meer verpanden
 Maar singen, maar singen een vryheids Eeren-
 sang.
 Maar singen een vryheids Eeren-sang.

T E G E N - S A N G .

Stem: *Als 't voorgaande.*

MAar wat kan een vryheid u tog baten,
 Die gy flegts maar ten deel geniet;
 Uw min-ziek Hart kan dog niet laten
 Te minnen, als 't een min'lyk Voorwerp ziet.
 Min, min, min, min dan weer, en voed uw lust;
 Waag de Rust, om de lust te genieten;
 Nimmer zal een kuyfche min verdrieten,
 Als Weermin 't lieve voorwerp kufft.
 Min, min, min, min, min, min, dan weer, en
 voed uw lust;
 Waag de Rust, om de lust te genieten;
 Nimmer fal, nimmer fal een kuyfche min verdrieten
 Als Weer-min, als Weermin 't lieve Voorwerp
 kufft.
 Als Weer-min 't lieve Voorwerp kufft.

S L O T - S A N G .

Stem: *Ey lieve Jan loop met een &c.*

WElaan! ik stel dan weer myn Hert
 Voor 't Minne-boefje blood;
 Het treff' my schoon 't my bitter tmert;
 'k Klaag nimmer van myn Dood,
 Als ik van haar maar Weder-min
 Ontfang, waarom ik kwyn.
 Ik eer haar dan als een Godin
 En wil haar Dienaar zyn.

Stem: *Studente Marsch.*

Hoord myn klagt In dees nagt,
 Of my begeeft de kragt,
 Wyl uw Min, Engelin, betovert heeft myn fin
 Door uw Hemels gefigt, Dat myn jong Hert verligt
 En ftaag in myn Ziel een Æthna ftigt.....
 Geef gehoor, Leonoor, Of ik gâ wiste loor.
 Zie my aan goedertier: Want het vier
 Van uw min, Veld-godin, fchroeyt myn ziel en zin.
 Al myn Wenen en myn Krenen en myn Stenen
 Agt gy min, Dan eenen Hagedis een Spin.
 Laat uw Sin
 Eens keeren dit geval, Wyl ik u dan Eeuwig fal
 Loven, boven de groote Hemel-Goden al:
 En u, myn Veld-Godin, vereeren met de min,
 Die ik in myn Hert voor u bevin:
 Plaatft die dan ook in uw Sin.
 2. Wat getreur, Hoor ik veur
 Myn digt geflote deur?
 Wie verflyt Hier zyn tyd Met te klagen wat hy lyd
 Door grote minnesmert, Waar me fyn jeugdig hert
 Als met Banden fel gekluyfterd werd.....
 Was'topregt, 'tGeengy legt,
 Gy die uw noemd myn knegt!
 Ach! denk niet, Dat'tgefchied
 Slegts om niet, (God
 Nog uyt fpot. Neen myn lot Weetdat deMinne-
 My van binnen, in myn finnen, U minnen
 Gat'tgebod? Waar mee gy slegs ftaag dryft de fpot
 'k Ben ook tot
 U gegaan, Engelin, Des bid ik Weder-min.
 Kom myn Herder ik fal u dan laten komen in:
 Kom myn Hart, Noyt met fmart, Sult gy weer fyn
 benard.
 Zâ! tien twintig kusjes dat 's uw part,
 Eerg'u in myn armen wart.

TOE-

T O E G I F T
T O T L O F D E R M U Z I E K .

Stem: *Sonder de Wyn.*

Sonder Muziek,
Die ons het Hert en oor kan streelen:
Sonder Muziek,
Was men haast Capot en Repiek.
Het leven zouw ons ras vervêlen,
Zo men niet eens braaf op mogt kwêlen,
Gelyk een Kriek.

2. Wat was Apoll' ?
Had hy geen negen Sang-Godinnen:
Wat was Apoll' ?
Met Pegafus ligt lang op hol.
De Poëzy alleen hielp binnen
Drie dagen hem, versuft van finnen
En mal van bol.

3. Muziek en spel
Stelt d'ongeruste Geest te vrêden;
Muziek en spel
Verzagten's Minnaars droef gekwel.
Hy singt (trots 't geen hy heeft gelêden)
Zyn Philida's bekoorlykhêden
Nog evenwel.

4. Het singen is
Van groote nutheyd in veel laken;
Het singen is,
Wanneer een Fransman aan zyn Dis
Op een papiere Tafel-laken
Gaat Muzicale Noten kraken?
Als Vlees en Vis.

4. Zo ras men maar
Een Deuntje spêlen hoort, of singen:

Zo

Zo ras men maar
 Een Contre-dans hoort, is men klaar.
 Mengaat als jonge Kalv'ren springen.
 De Muzica doet wond're dingen
 Door Stem of Snaar.

6. By 't Pluym-gediert'
 Schynd het bysonder ook een drukje:
 By 't Pluim-gediert',
 Dat lugtig, klugtig daag'lyks ciert
 Met Variaties menig Stukje:
 Of een Cantaat op Tak of Krukje,
 Vaak Tiereliert.

7. Die Muzikant,
 Die men hoort in de Maartse nagten;
 Die Muzikant
 Singt op een Lamentable trant.
 Als hy zyn Cloudia moet wagten,
 Lold hy op Noten zyn gedagten
 Een Minne-brand.

8. Een schelle Toon
 Klimpt tot 't gesternt op vlugge vlerken;
 Een schelle Toon
 Klinkt schier tot in 't oor der Goôn:
 Als Jaap en Margje onder 't werken
 Uyt schreeuwen, als een mager Verken,
 O Holland schoon!

9. Sonder Muziek,
 Waar meed' ik sal dees Dreun besluiten:
 Sonder Muziek
 En leefde noit Latyn of Griek.
 Elk leer 't voorgaande dan van buiten,
 Die 't niet kan fingen mag het fluiten,
 Gelyk een Kriek.

BLADWYSER.

A.	
A Ls de gulde Son ging dalen.	Pag. 20
A Apoll' had naauwelyks zyn Broek.	24
Als Thirfis sag 't zoet Oog-gesfraal.	27
Als ik aanschouw het lief gefigt.	29
Ach zoere Engelin.	65
Als Thirfis fig in 't Bolch bevond.	67
Als de Min in onse Sin.	82
Ach Phillis! wist gy wat thans in myn hert.	102
B.	
BY Somersche Dagen.	95
C.	
C Limeen waar sal het eynd'lyk henen.	25
C Limeen, ik heb door ted're min gedreven.	84
C Limeen,, waar heen.	85
C Limeen! myn Levens-Son, wanneer	106
D.	
D E Son rees nauw ter Kimmen uyt.	23
De barre winter is vervlogen.	38
De Herder I hirsfis wiens gemoed.	31
De Min vermaand m' op icts te denken.	50
Dianier, vreugt van myn leven,	55
Denk niet Phillis! dat uw afzyn.	79
Damon,, wat kon.	86
Dit is het plaatsje daar ik moet verwagten.	89
E. Elij	

B L A D W Y Z E R.

E lifa! 'k soek myn grootste Schat.	43
Ey Amarantje, seg my tog.	92
Ey seg, waar in heb ik misdaan?	94
Een Minnaar leyde veel smarten.	107

G.

G Et Neeltje jouw bruyn oogjes.	74
'k Ga dan heen,, Clorimeen.	96

H.

H Oe werd myn Ziel op desen dag ontroerd.	49
Helaas myn Godinne.	64
Hoord myn Klagt.	122

I.

I S'er vreugt te vinden.	34
Ich bin'er ein Guter Welscher-Man.	61
Ik had beloofd u wat te geven.	69
Juffertje 'k bid eens segt.	81
Indien Doris.	88
Is't Waarheid dat gy my bemind?	117

K.

K On ik de min ontvlugten.	53
Kom Galathe, myn Ziels-Vriendin.	115

L.

L Angs de groen bedauwde Wegen.	17
Lang duur het verand'ren van de moden.	77
Lieven Engel, waarom vlugt gy.	90
Laat uw Schaapjes wit van Vagt.	100
Laast was ik in myn eenigheid.	104
Liebster Arjoontgen.	112

M. Myn

B L A D W Y S E R.

M.

M Yn liefste Phillis trots uw haat.	32
Moet ik helaas dan dus verkwynen.	40
Myn Moeder zeyd my alle dag.	43
Myn Phillis, ach wie kan.	51
Meend niet Cloris dat het kussen.	56
Mogt ik nu myn Phillis nog eens kussen.	102

N.

N Et gelyk een Blad.	18
Nu fchept myn Sang-Godin behagen.	48
Niemand hoeft fig vreemd te houwen.	106

O.

O Vogels aanschouwt.	19
ô Cloris! tot wat droeve staat.	33
ô Clorimeen, zyt gy alleen.	36
ô Groote Min-Godin!	59
ô Minne-God! die voor uw fchigten.	70
ô Droevig afzyn, dat myn hert.	72
ô Vryheid vaar voor eeuwig wel.	91
ô Vryheid die een langen tyd.	92

P.

P Hilida lag neer gezegen.	45
Pan die fat eens in het Riet en kweelde.	73
Phillis toen gy laaft door uw Gezangen.	101
Phillis die my 't Leven.	103

R.

R ofaura, fagter dan een Roos!	52
---------------------------------------	----

S.

S Tierd myn Sin.	31
Sullen wy dees Kermis fonder.	57
'kSwoer dat nooit Cupido's magt.	62
Syrin-	

B L A D W Y S E R.

Syringa een aardig meysje.	87
Schoon dat ik onder 't groen.	118
Sonder Muziek.	123

T.

T Erwyl de Jeugd in onse dagen.	21
Thirfis liet zyn Schapen.	93
Tot wien sal ik my keeren.	98
Thirfis dreef zyn darr'le Geytjes.	110

V.

V Aar wel nu Clorenie.	41
-------------------------------	----

W.

W At is't een Vreugd en Ziel-geneugd.	22
Wat hoef ik langer dus te vreefen.	36
Wat is 'er droever in de Min.	36
Waar vind men zo veel Ziels-genugten.	38
Wel Cupido Venus-guit.	39
't Was middag aan de Zuyder-son.	44
Wie kwam my te wekken zoo ras.	46
Wel Cloris hoe dus los van Aard?	58
Weg Clorimeen, die my voorheen.	60
Wanneer ik by myn Phillis fit.	69
Wat Hertstogt vind men hier op Aard.	76
Wat is 't een Heerlyk Leven.	80
Waarom of Venus droevig schreid.	97
Wie zouw niet vrolyk leven?	108
Weg sotte Min met al uw verdriet.	114

Z.

't Z oet van de Vrye Staat.	26
Zyt welkom gunstige Avond-stond	55
Zoude ik dan 't Minnen weer beginnen.	120

E Y N D E.